

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

2/2015

Vydává Obecní úřad Louňovice • květen 2015

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Se zimou jsme se letos ani nestihli sžít a už tu bylo jaro, které má nyní velmi nakročeno k létu. Chtěl bych poděkovat všem, kteří již při prvních jarních úpravách svých zahrádek, neopomněli také prostor před svými ploty.

A co nás v létě čeká? Obec dokončuje podklady pro návrh územního plánu, k veřejnému projednání bychom ho občanům chtěli předložit na podzim. Územní plán je pro fungování obce velice důležitý, a proto doufám, že jeho projednávání neprojde mezi občany bez povšimnutí.

Léto je také doba nejrozličnějších sportovních i kulturních akcí, na které bych Vás chtěl pozvat. Aby Vám

žádná neutekla, využijte možnost zasílání informací z louňovického webu přímo na svůj e-mail. Kromě zájmových akcí se k Vám dostanou i další důležité informace týkající se života v obci.

V květnu uplynulo 70 let od ukončení II. světové války v Evropě. Letošním oslavám byla v médiích věnována velká pozornost, je totiž třeba si uvědomit, že se jedná o jedno z posledních kulatých výročí, které si připomněli ještě přímí účastníci Pražského povstání i dalších bojů na konci války. O tom, jak probíhalo osvobození v Louňovicích a okolí, se dočtete v našem zpravodaji. Stále také pokračuje seriál o louňovické stopě v první, Velké válce.

Přeji Vám vydařenou letní dovolenou, ať už ji budete trávit daleko u moře, putováním po přírodních krásách i památkách českých zemí, či v poklidu doma v Louňovicích.

Josef Řehák – Váš starosta

MAGNOLIE U MŠ

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 9. 3. 2015 do 18. 5. 2015

Starosta informoval zastupitele:

- o možnosti podání žádosti o dotaci na svozové auto, biopopelnice a kontejner. Žádost bude podána spolu s okolními obcemi.
- o vloupání do úpravny vody. Byla okamžitě přerušena dodávka vody z vrtů a voda byla do obce dodávána z Regionu Jih. Rozbor vody neprokázal znečištění. Vyšetřování Policie ČR pachatele neodhalilo.
- o návštěvě Svazkové školy Údolí Desné. Získané informace budou použity při jednáních s obcí Mukařov. Více na webu: www.skolydesna.cz
- o Dni malých obcí, který se konal v Praze 10. 3. 2015.
- o valné hromadě Svazku obcí Region Jih, která se konala 12. 3. 2015. Probíhá výstavba dvou nových pátečních vodovodních řadů: Svojetice – Mukařov, Ondřejov – Kostelní Střímelice.
- o podané žádosti o dotaci z Ministerstva školství z programu „Podpora zabezpečení škol a školských zařízení“ na zlepšení zabezpečení Mateřské školy Louňovice.
- o setkání starostů s hejtmanem Středočeského kraje v Říčanech ze dne 1. 4. 2015.
- o připravované elektronické aukci několika obcí na veřejnou zakázku výběru dodavatele na sběr, svoz, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu – předpokládá se zlepšení služeb a snížení nákladů – pak by mohly klesnout poplatky za komunální odpad i pro obyvatele.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- podání žádosti o dotaci na projekt „Separace a svoz BRKO (biologicky rozložitelný komunální odpad) na území Svazku obcí Region Jih“. Žádost podalo 12 obcí prostřednictvím Svazku obcí Region Jih. V případě přiznání dotace se obec Louňovice bude podílet vlastními zdroji ve výši 90.000 Kč. Likvidaci BRKO (vývoz hnědých popelnic) by zajišťoval přímo svazek obcí – předpokládá se snížení nákladů, a tím nižší poplatky pro obyvatele.

- přihlášku Louňovického zpravodaje do celostátní soutěže o nejlepší obecní či městský zpravodaj, kterou pořádá Katedra politologie a evropských studií Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Zastupitelé odsouhlasili:

- rozpočet pro rok 2015. Rozpočet je koncipován jako schodkový včetně příjmů a výdajů uskutečněných v době rozpočtového provizoria. Celkové příjmy 15.394.500 Kč, celkové výdaje 18.272.938 Kč. Schodek ve výši 2.878.438 Kč bude kryt z úspor z minulých let.
- kupní smlouvu ze dne 30. 3. 2015 na pozemek p. č. 218/84 v k. ú. Louňovice o výměře 63 m² za celkovou cenu 1.260 Kč – rozšíření komunikace v Soví ulici.
- rozpočtové opatření č. 1.
- několik smluv o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřené mezi Obcí Louňovice, RWE GasNet, s. r. o. a stavebníky na uložení plynových přípojek do pozemků, které jsou ve vlastnictví Obce Louňovice.
- zakoupení dvou bezpečných fotbalových branek pro mládežnická družstva v hodnotě 38.720 Kč a jejich darování TJ Slavii Louňovice.

Další zprávy:

- z důvodu zklidnění dopravy v Kutnohorské ulici, tj. na silnici I/2, se uvažuje o instalaci úsekového měření rychlosti. Na Městském úřadu Říčany se zjišťují zkušenosti z provozování a podmínky instalace.
- Svazek obcí Ladův kraj zadal vyhotovení dokumentu - koncepce rozvoje infrastruktury pro cyklistickou dopravu „Ladovým krajem na kole“.
- byla ustanovena komise pro tvorbu „Programu rozvoje obce“ ve složení Josef Řehák, Zdeněk Drátovský, Ondřej Holoubek, František Lebeda, Ivan Matys.
- v sobotu 11. 4. 2015 proběhla akce Čistý Ladův kraj – Uklidme svět. Místa srazu účastníků byla: Lesní hřiště, ulice Lesní, O. S. Sportklub, ulice Na Moklině, na hrázi rybníku Požár, ulice Obecní.
- zastupitelé rozhodli o pořízení nových leteckých snímků obce.

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Odpočty stavů všech domovních vodoměrů (trvale obydlené domy i chaty) budou provedeny v letních měsících 2015

Závěrečný účet OBCE LOUŇOVICE za rok 2014

1. ÚDAJE O PLNĚNÍ PŘÍJMŮ A VÝDAJÍ ZA ROK 2014

Zůstatky na účtech k 1. 1. 2014:

běžný účet KB	551 332,41 Kč
běžný účet KB II. (hosp. činn.)	480 913,82 Kč
běžný účet ČSOB	882 986,87 Kč
běžný účet ČNB	121 872,86 Kč
celkem	2 037 105,96 Kč

Příjmy

V roce 2014 obec přijala tyto fin. prostředky:

běžné příjmy: 11 687 517 Kč

z toho vybrané položky:

příjmy ze sdílených daní	9 240 341 Kč
(z toho daň z příjmu za obec 251 370 Kč)	
poplatek za odpad	1 405 257 Kč
poplatek za psy	30 400 Kč
zpětný odběr odpadu	293 578 Kč
nájem byty	240 082 Kč
nebytový nájem	313 200 Kč
pronájem pozemků	53 360 Kč

dotace:

volby do Evrops. parlamentu	21 621 Kč
volby do zastupitelstva obec	21 237 Kč
globální dotace	137 700 Kč
celkem	180 558 Kč

příspěvky na rozvoj infrastruktury: 140 000 Kč

převod z účtu hosp. činn. na účet hl. činn.: 500 000 Kč

Příjmy celkem: 12 508 075 Kč

Výdaje

V roce 2014 byly uskutečněny tyto výdaje:

běžné výdaje: 8 278 169 Kč

z toho vybrané položky:

oprava komunikací	529 308 Kč
dopravní obslužnost	253 174 Kč
veřejné osvětlení - elektřina	113 675 Kč
veřejné osvětlení - údržba	110 010 Kč
svoz odpadu	1 418 154 Kč
údržba zeleně	164 801 Kč
odměny zastupitelů (vč. odvodů)	1 055 050 Kč
(včetně platu starosty a místostarosty)	
náklady na zaměstnance (vč. odvodů)	1 228 521 Kč
dohody o provedení práce	126 034 Kč
mzda knihovna	21 950 Kč
drobný majetek	219 119 Kč
materiál	231 321 Kč
elektrická energie	91 210 Kč
telefony, internet	27 367 Kč
pojistné	88 552 Kč
služby (revize, aktualizace apod.)	261 950 Kč
údržba počítačů a PC programů	102 577 Kč

opravy + údržba majetku	731 416 Kč
platby daní	315 100 Kč
(z toho daň z příjmu za obec 251 370 Kč)	
příspěvek MŠ	350 000 Kč
příspěvky Slavia, Sportklub	54 929 Kč
členské příspěvky mikroregiony	63 676 Kč

investiční výdaje:

3 052 675 Kč

z toho vybrané položky:

kontejnery ZŠ Mukařov	1 661 010 Kč
investiční příspěvek ZŠ Mukařov	152 848 Kč
vodovod Region Jih	592 054 Kč
víceúčelový rider STIGA	416 746 Kč
veřejné osvětlení	45 606 Kč
lokalita Ječniště	90 024 Kč

Výdaje celkem:

11 330 844 Kč

Zůstatky na účtech k 31.12.2014:

běžný účet KB	650 666,25 Kč
běžný účet KB II. (hosp. činn.)	738 435,76 Kč
běžný účet ČSOB	1 383 294,99 Kč
běžný účet ČNB	302 295,83 Kč
celkem	3 074 692,83 Kč

2. HOSPODÁŘSKÁ ČINNOST OBCE

Obec vede hospodářskou činnost na tyto výnosy a související náklady:

vodohospodářská činnost	
výnosy hospodářské činnosti:	3 019 377 Kč
náklady hospodářské činnosti:	2 841 445 Kč
hospodářský výsledek k 31.12.2014:	177 932 Kč

3. ZPRÁVA O VÝSLEDKU PŘEZKOUMÁNÍ HOSPODAŘENÍ OBCE LOUŇOVICE ZA ROK 2014

Při přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2014 podle §2 a §3 zákona č. 420/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Ing. Josef Řehák
starosta

Údržba zeleně

OBEC LOUŇOVICE – rozpočet na rok 2015

§	položka	Příjmy	Částka Kč
	1111	Daň z příjmu fyz. os. - záv. činn.	1 900 000
	1112	Daň z příjmu fyz. os. - OSVČ	300 000
	1113	Daň z příjmu fyz. os. - kapit. výnosy	220 000
	1121	Daň z příjmu - práv. osoby	2 100 000
	1122	Daň z příjmů PO za obce	200 000
	1211	DPH	4 200 000
	1340	Poplatek odpad	1 300 000
	1341	Poplatek psi	30 000
	1343	popl. za užívání veř. prostr.	2 000
	1345	Popl. z ubytovací kapacity	1 000
	1361	Správní poplatky	25 000
	1511	Daň z nemovitosti	380 000
	4112	Globální dotace (krajský úřad)	144 000
	4131	Převody z vlast. fondů hosp. činn.	500 000
3314	2111	Knihovna příspěvky	5 000
3612	2132	Byty nájem	237 000
3613	2132	Pronájem ost. nem., antény	310 000
3632	2111	Hřbitov	20 000
3636	3122	Příspěvky územní rozvoj	140 000
3724	2324	Elektrowin, Ekolamp	20 000
3725	2324	Ekokom (zpětný odběr odpadu)	250 000
3726	2324	Kovošrot	20 000
6171	2111	Materiál, služby	3 000
6171	2119	Ost. příjmy (věcná břemena)	30 000
6171	2131	Nájem pozemků	55 000
6171	3111	Prodej pozemků	3 000 000
6310	2141	Příjmy z úroků	2 500
			15 394 500
		Financování	2 878 438
		Celkem	18 272 938
		zůstatky na účtech k 31.12.2014	3 074 692,83

§	položka	Výdaje	Částka Kč
2212	5169	Komunikace údržba	100 000
2212	5171	Komunikace opravy	700 000
2212	6121	Zastávka bus	200 000
2219	5171	Chodníky opravy	10 000
2219	6121	Komunikace stavba (chodníky)	1 200 000
2221	5193	Dopravní obslužnost	250 000
2310	6121	Voda stavba (rekonstrukce ÚV)	3 000 000
2321	6121	Kanalizace stavba	150 000
3111	5171	MŠ údržba	55 000

3111	5331	MŠ příspěvek	350 000
3113	5333	ZŠ den dětí	3 000
3113	6121	ZŠ investice	10 000
3113	6341	ZŠ investiční přísp.	2 700 000
3311	5169	SPOZ (divadlo)	25 000
3314	5021	Knihovna mzda	22 000
3314	5136	Knihovna knihy	20 000
3314	5139	Knihovna materiál	7 000
3314	5169	Knihovna služby	3 000
3314	5173	Knihovna cestovné	1 000
3319	5139	SPOZ (akce pro děti, výročí...)	80 000
3319	5169	SPOZ (ostatní služby)	10 000
3330	5223	Příspěvek kostel Mukařov	5 000
3429	5222	Slavia, Sportklub	100 000
3612	5171	Byty údržba, opravy	15 000
3631	5154	VO elektřina	150 000
3631	5171	VO údržba, opravy	150 000
3631	6121	VO stavba	400 000
3632	5171	Hřbitov údržba	30 000
3635	6119	Územní plán, regulační plány	120 000
3636	6121	Územní rozvoj inv. (Ječniště)	250 000
3721	5169	Svoz odpadu (nebezp.odp.)	30 000
3722	5169	Svoz odpadu (komunální)	870 000
3722	6121	Kontejnerové stání	50 000
3725	5169	Svoz odpadu (sklo ,plast, papír, bioodp.)	520 000
3745	5171	Zeleň údržba	150 000
6112	5023	Zastupitelé mzda	770 000
6112	5031	Zastupitelé soc. pojištění	125 000
6112	5032	Zastupitelé zdrav.pojistné	105 000
6112	5173	Cestovné	50 000
6171	5011	Zaměstnanci mzda	1 400 000
6171	5021	DOPP	200 000
6171	5031	Zaměstnanci soc. pojištění	350 000
6171	5032	Zdravotní pojistné zaměstnanci	190 000
6171	5038	Pojištění zam. (Kooperativa)	10 000
6171	5136	Knihy, tiskoviny	3 000
6171	5137	DHIM (drobný majetek)	200 000
6171	5139	Materiál	200 000
6171	5154	Elektrická energie obec	110 000
6171	5161	Služby pošt	40 000
6171	5162	Telefon, internet	30 000
6171	5163	Pojistné obec	90 000
6171	5166	Konzultační, právní služby	200 000
6171	5167	Školení	30 000

6171	5168	Ost. služby (PC servis. práce, aktual.)	100 000
6171	5169	Nákup ost. služeb (GP, ...)	250 000
6171	5171	Opravy obec	700 000
6171	5172	Nákup software a PC programů	40 000
6171	5192	Neinv. náhrady (soudní popl.)	100 000
6171	5221	Dotace MAS Říčansko	12 000
6171	5229	Příspěvek Svaz měst a obcí	4 000
6171	5329	Dotace mikroregiony (Ladův kraj,...)	60 000
6171	5361	Nákup kolů	2 000
6171	5362	Platby daní SR (daň z PN, nem., soud. p.)	150 000

6171	5365	Platby daní a p. krajům, obcím (správní p.)	5 000
6171	6121	Investice stavby (obec - např. čp.1)	-
6171	6122	OÚ stroje, zařízení	100 000
6171	6130	Pozemky (nákup)	50 000
6310	5163	Služby peněž. ústavů	12 000
6399	5362	Platby daní st. rozpočtu (DPH)	250 000
6409	6349	Region Jih - invest. příspěvky	598 938
			18 272 938

Jak správně třídit odpad – PLAST

V minulém Louňovickém zpravodaji 1/2015 jsme se zabývali separováním odpadu z domácností a konkrétně jsme probrali správné třídění papíru. Tentokrát se zaměříme na plast. Většinu plastových odpadů, které nám vznikají v domácnosti, tvoří obaly od potravin a spotřebního zboží. Aby nezabíraly moc místa, je vhodné je hned doma zmáčknout nebo sešlápnout. Použité obaly nezapomeňte zbavit zbytku obsahu, zabráníte tak vzniku nežádoucího zápachu.

Jak správně třídit plast?

Do žlutého kontejneru na plast můžeme vhodit:

fólie, igelitové sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET lahve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD, také tetrapaky (krabice od mléka, džusů ...) a další výrobky z plastů s recyklačním symbolem a kódem PET apod. Pěnový polystyren vhazujeme po malých kusech.

Naopak sem nepatří mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žiravin, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky, molitan, textil z umělých vláken, nádoby od léčiv, linolea, guma, pneumatiky.

Plastový odpad na skládku určitě nepatří!

Plastový odpad tvoří 15 % celkového množství komunálního odpadu. Každý Středočeň průměrně vytrídí 8 kg plastů, loni byl kraj ve třídění plastů čtvrtý nejlepší v ČR. Více než 9 tisíc tun plastů tak neskončí na skládkách odpadů, ale je dále využito. Přepočítávání úspor u plastů na např. spotřebovanou ropu je poněkud složité a tak lze říci, že tímto způsobem bylo zabráněno, aby přes 1 350 vagonů s odpadem skončilo na skládkách, což potvrzuje, že třídění odpadů má smysl! Možná vás to překvapí, ale v recyklaci plastů patříme k jednomu z nejlepších v Evropě.

Jaký je osud plastů odložených do kontejnerů na třídění ve městech a obcích? V našich krajích je nejvíce recyklovaným plastem ten z PET lahví. Zpracování PET

lahví předchází jejich třídění na dotřídovací lince, kde se rozdělí podle druhu a barev. U zpracovatele se PET lahve namelou na jemné vločky, tzv. flakes, které se vyperou ve vodní lázni kvůli odstranění víček, etiket, zbytků lepidel a také zbytků nápojů. Z vypraných vloček se například v Plané nad Lužnicí taví a vytlačují textilní vlákna pro výrobu netkaných textilií, zátežových koberec, kobereců do automobilů, izolací do bund a spacáků, fleecové bundy apod. V Jílovém u Prahy se z vymytých vloček zase vyrábí nové PET lahve. Recyklát je použit na výrobu jádra lahve a povrch se potáhne novým, nepoužitým materiálem, čímž se dosáhne stoprocentní nezávadnosti lahve. Výroba takovýchto lahví je levnější než výroba z primární suroviny. Třídí se také fólie a sáčky, plastové obaly od potravin, kosmetiky nebo domácí chemie, plastové kbelíky, pěnový polystyren a další druhy. V Lázních Bohdaneč je zařízení, které dokáže z některých vybraných druhů odpadních plastů lisovat za tepla umělá prkna, zahradní nábytek, parkovací rošty apod. Více než 60 let se kvůli svým dobrým vlastnostem používá obal tetrapak. Ten znáte především jako krabici na mléko nebo džusy. Zajímavé je, že se krabice skládá ze tří materiálů. Papíru, hliníku a polyetyleny, tedy stejného plastu, ze kterého se vyrábějí igelitové sáčky a tašky. Z použitých nápojových kartonů se staví domy! Při teplotě kolem 200 °C se rozdrčená směs z nápojových kartonů lisuje. Díky roztavenému plastu polyetyleny drží dobře pohromadě. Vzniklé desky jsou podobné populárnímu stavebnímu materiálu sádkokartonu, v mnoha ohledech mají ale lepší vlastnosti. Především jsou pružnější a lépe izolují teplo. V Žimrovicích nedaleko Opavy používají pro recyklaci nápojového kartonu mokrou metodu. Díky ní se od odpadu (hliník a polyetylen) oddělí papírová vlákna. Zpracování jedné tuny nápojového kartonu trvá asi čtyři hodiny a ze starých krabic tak vzniká nový papír!

(Zdroj informací: internet.)

Marie Boudová

Maškarní zábava

Stejně jako loňský rok připadla na poslední sobotu v březnu Maškarní zábava v restauraci U Henců. Oproti loňsku kapelu Fenix zdatně nahradil DJ Indiánský náčelník, který pohotově míchal muziku přesně pro jednotlivé situace na tanečním parketu. Maskovaných spoluobčanů se sešlo okolo třiceti a zábavu si náramně užívali. K vidění byl například procítěný blues v podání Vinných hroznů, indiánský jive, Marge a Homer Simpsonovi vystříhli cha-chu, dvě Jedle rozhýbaly větve při sambě a Maratonec rozvlnil boky se žhavou Cikánkou při rumbě. Na přípravě masek si všichni dali záležet

a těžko jmenovat všechny, ale například Potápěč (který tančil i s ploutvemi na nohou) a Marfuša se opravdu vyvedli. Mohli jste narazit na další perfektní masky jako Macha a Šebestovou, Selku, Rytíře, Čarodějnici, Indiány, Bohy a jiné. Kostýmovaný obsluhující personál, Hildegarda a Gertruda pod vedením Helmuta, roznášel výborné pivo a další dobroty, včetně výtečné grilované vepřové kýty. Proběhla i volba nejlepších masek. Podle reakcí zúčastněných se akce povedla a doufáme, že se příští rok opět sejdem.

Mazlci

Uklidíme svět

Letošní jarní akce „Uklidíme svět“ nebo také „Za čistý Ladův kraj“, ale hlavně pro uklizené Louňovice proběhla opět úspěšně na začátku dubna. Tak jako loni i letos se ženy domluvily na samostatném termínu už na 2. dubna. Jenže do rána nasněžilo tak, že bychom těžko na zemi cokoli hledaly. Dalšímu domluvenému termínu 9. dubna už počasí trochu přálo. Jedna parta obešla okraj lesa za hřbitovem, kus Svojetické ulice a téměř celou jižní část obce a sesbírala pět pytlů odpadků. Druhá parta o šesti lidech vyčistila okraje komunikací po obou hrázích rybníků Požár a Louňovák, ale především obě strany hlavní silnice – ulice Kutnohorská. Naplnilo se osm pytlů různými drobnými odpadky, místy byly i zbytky po bouráčkách, a tak k pytlům přibyla i hromada odpadu z nich. Co jsme do pytlů neuklidili, to byla sražená srna a divoké prase pod Poštolkou, které už byly ve značném stádiu rozkladu, a o jejich úklid se už starali drobní živočichové.

Na hlavní plakátovanou úklidovou akci 11. dubna jsme se sešli na Horáku u lesního hřiště v počtu pěti osob. Rozdělili jsme se na dvě party a vydali se dvěma různými směry podle okraje lesa. Dá se s trochou uspokojení

říci, že jsme nasbírali celkem jen tři pytle odpadků. Také v Louňovičkách proběhla ve stejný den úklidová akce.

Marie Boudová

Dětský karneval

Sobotní odpoledne 28. 2. 2015 v sále hotelu U sv. Huberta patřilo dětským maskám. Účast byla menší, ale přesto si děti karneval náležitě užily. Pořádající agentura měla dětské účinkující, kteří vtáhli stydlivější návštěvníky do děje. Děti tančily, zpívaly, soutěžily a byly za to náležitě odměněny. Na závěr se mohli všichni vyřádit na dětské diskotéce. Těšíme se zase za rok.

Vendula Mládková

Malování vajíček

O Bílé sobotě 4. dubna 2015 patřilo dopoledne na obecním úřadě všem, kteří si chtěli namalovat velikonoční vajíčka. Návštěvníci zdobili vejce ověřenými technikami kreslením voskem a barvením. Velkým překvapením bylo barvení duhovými barvami, kdy si děti nakapaly na rukavice více barev a poté v nich vejce oválely. Menší děti zkoušely vymalovat kraslice temperami, tvořily kohoutky z papíru a barevných peříček, do kterých posazovaly namalovaná vajíčka. Kreativně se meze nekladly a děti si domů odnášely krásné kraslice. A koledníci měli o Velikonočním pondělí určitě radost.

Vendula Mládková

Vítání občánků

První letošní vítání občánků se na Obecním úřadě Louňovice uskutečnilo 15. května 2015.

Pan starosta přivítal tři miminka: Lukáše, Janu a Zoe. Poslední miminko kvůli dopravní zácpě dorazilo později,

takže na fotografii chybí. Krásný kulturní program plný písniček předvedly děti z Mateřské školy Louňovice za kytarového doprovodu paní ředitelky Bohumily Novákové.

Úklid sportovního areálu Louňovice

Jako každý rok je jedna sobota v dubnu na celém světě věnována úklidu. Akce se jmenuje Clean Up the World – Uklidme svět. My jsme v Louňovickách v sobotu 11. dubna 2015 uklízeli vícegenerační sportovní areál, aby opět mohl sloužit ku prospěchu všech.

U hřiště jsme se sešli v 9 hodin. Přišlo dvanáct lidí, kterým není jedno, jak to na světě vypadá. Nasadili jsme rukavice, uklidili okraj lesa a pohrabali trávu. Habrový plot v parčíku dostal pomocí nůžek ten správný tvar. Za zmínku stojí objev dámské kabelky i s doklady. Někdo ji zcizil a pohodil v lese. Je zajímavé, že kabelka nebyla vyčenichána psy. Asi jim to při pravidelném venčení nestálo ani za zaštekání.

Díky obecnímu úřadu jsme nemuseli pracně provádět úklid umělého povrchu hřiště, ani trávníku na fotbal, který v zimě opět rozryla divoká prasata. Povrch hřiště byl již umyt tlakovou vodou a zpěvrácené drny trávy vráceny zpět kořeny dolů a udusány do roviny. Nám to výrazně pomohlo a jsme rádi, že se obec o areál aktivně stará.

Členů sportklubu ubývá a snižuje se i počet akcí. Nezbyvá než doufat, že nová generace mladých rodičů budou mít opět zájem zde se svými dětmi sportovat a areál bude dále sloužit svému účelu.

Ivan Petružela

Pálení čarodějnic

Tradiční kulturní akcí konanou v naší obci je „Pálení čarodějnic“, kterou si jako každoročně nenechalo ujít několik stovek spoluobčanů. Hrozivá předpověď počasí s průtržemi mračen naštěstí nevyšla. Materiální příprava celé akce byla popsána ve zpravodaji již několikrát, a protože se jí účastní stále stejní dobrovolníci, lišila se ta letošní jen nepatrně. Velmi důležitou roli hrálo rozhodnutí o tom, kdy se postaví hranice a májka. Protože přípravné práce zabírají pro partu více než deseti lidí skoro dva dny, zněla dohoda na stavbu hranice již na sobotu. O víkendu se též pokácela a připravila májka. S napětím se čekalo na čtvrtek, zda postavená hranice a připravená májka nepřijdou k úhonně. Vše dobře dopadlo a dvacetimetrová máj se okolo 17. hodiny vztyčila. I v letošním roce bylo k dispozici indiánské teepee, které Ondra Holoubek postavil na ploše za hranicí. Do úkolů pro malé čarodějnice se zapojila spousta dětí, které za jejich úspěšné splnění obdržely drobné odměny. O občerstvení účastníků se postaral pan starosta, který

nabízel výborné špekáčky. Nově bylo možné vedle tradičního sortimentu občerstvení ochutnat i cukrovou vatu. Protože stroj na její výrobu byl zakoupen den před produkcí, nebyl čas na důležitý trénink výroby. Proto se na špejli objevovaly velmi zajímavé variace a tvary. Fronta dětí u této atrakce ale potvrdila, že pořízení stroje byl dobrý nápad. Slavnostní zapálení hranice provedl pan starosta společně s náčelníkem Mazlíků. Perfektně provedená čarodějnice, umístěná na vrcholu hranice, vzplála asi za půl hodiny. Po setmění ještě přišel na řadu ohňostroj. Ke hlídání májky zůstalo až do rána několik statečných, kterým pomáhalo i ledkové osvětlení, umístěné na kmeni májky. Mechanické zabezpečení a ostrážnost strážců splnily účel a májka se za fotbalovým hřištěm krásně tyčí dál.

Všem, kteří se zapojili do příprav a vlastní organizace akce, patří veliké uznání a poděkování.

Mazlíci

Divadlo v Louňovicích žije

Jaro přináší dny slunečné i zatažené. Spolehnout se člověk může spíše na fakt, že na předpovědi počasí se spolehnout nelze. Na co si však s jistotou můžete vsadit, je naše snaha organizovat pro vás další skvělá představení pro děti i dospělé a nadále pokračovat v udržení tradice venkovského divadla.

Od vydání posledního Louňovického zpravodaje se nám podařilo zajistit sedm představení a odehrát tři vlastní na akcích mimo domovskou scénu v Louňovicích. S naší pohádkou jsme se účastnili tradiční přehlídky amatérského divadla v Sadské – „Klicperovy divadelní dny“, odkud jsme si přivezli nejen zajímavé podněty od odborné poroty, ale také ocenění za roli Káči, která zaujala snad nejen pánskou část poroty.

A co se dělo na prknech louňovického divadla?

7. března jsme již podruhé pozvali čelákovický DS Tyl a jejich čarounou pohádku „Sněhová královna“. Vedle dospělých excelovali dětské herci, a to nejen v hlavních rolích. Představení je pro nás velkou inspirací, abychom více zapojovali děti do hraní a snažili se tak pěstovat jejich vztah k divadlu a jazyku od malých semenáčků po klackovité mladé stromky.

14. března se představil DS Ucho z Uhřetěvsi s večerním představením „Bez obřadu“, šlo o francouzskou konverzační komedii ve stylu funésového humoru.

21. března zahráli trojici, „Klubíčko pohádek“ pro nejmenší diváky herci souboru Gaudium Radotin společně s velbloudátkem, Palečkem nebo špinavým prasátkem - kouzelnými loutkami, na kterých děti mohly oči nechat.

4. dubna nadešel pro Dipoňáky velký den. Nové představení, které nás poslední půlrok intenzivně zaměstnávalo, vyvrcholilo svou premiérou. Podařilo se. Kdo nevěří, ať za námi běží 16. 5. do Kozojed nebo 26. 5. do Divadla U22 v Uhřetěvsi.

12. dubna pražský soubor s podivným názvem Bez názvu odehrál a odzpíval pohádku „Ježibaby z Babína“, a to i s živou muzikou.

18. dubna jsme přivítali pravý, nefalšovaný, cenami ověřený kočičí muzikál „Mňau!“ a DS Máj Praha.

Posledním dubnovým představením byla opět pecka - Malé divadlo Kolín odehrálo svou hořkou komedii „Válka Roseových“, známou spíše z filmového zpracování. Skvěle provedená scéna a hlavně skvělé herecké výkony si jistě dlouhý potlesk zasloužily.

V květnu nás přijde pobavit DS Svatopluk z Benešova se svou nově nastudovanou konverzační komedií „Pokoje s tchyněmi“, kde se vedle suchého anglického humoru a neodbytných tchýní můžete těšit i na Petru Krutskou jako hostující herečku.

Od června rozjíždíme naši již tradiční letní divadelní aktivitu, hraní pod širým nebem v hospodě U Henců.

27. června přijedou zkušení kolínští Fušeři s r.o. se svou crazy komedií.

V červenci se pak děti mohou těšit hned na dvě pohádky. Divadélko Kůzle s pohádkou „O zapomenutém psaníčku“ a pražský soubor Bez názvu s cirkusovou pohádkou plnou legrace a cirkusových čísel.

Přejeme Vám i sobě krásné dny bez zbytečných mráčků a skvělé zážitky s divadlem.

Petra Krutská

Premiéra spolku DiPoNa „5 dolarů pro lásku“

Premiéra je pro každé divadlo vždy důležitým datem, kterému předchází měsíce zkoušení, týdny dřiny, dny nejistoty, hodiny posledních příprav a minuty se staženým žaludkem - Nevypadne někomu text? Budou všechny rekvizity na svém místě? Zasmějí se diváci tam, kde to očekáváme? Bude se hra vůbec líbit? Vteřiny před vstupem na jeviště ale herec musí veškeré obavy odhodit, navléknout se plně do své role a obout se do toho tak, aby předvedl divadlo, jak má být.

DiPoNa se s úkolem odehrát premiérové představení poprala na jedničku. 4. dubna na své domácí scéně v louňovickém hotelu U sv. Huberta představila světu, divákům, přátelům a kolegům z okolních divadelních souborů svou v pořadí již třetí premiéru s názvem „5 dolarů pro lásku“. Představení tvoří dva příběhy, které dramaturgicky upravil Josef Pšenička dle povídek O. Henryho. Lásky v již zralém věku, přes své šediny, všednost společně prožitých let a zarezlých koleček paměti dokáže pobavit, rozesmát, ale třeba i nastavit zrcadlo našim vlastním vztahům.

Premiéra, která je završením půlročního snažení a tvoření, je vlastně začátkem. Výstřelem, který odstartuje maraton štací, kdy svou hru představíme dalším divá-

kům v okolí i místech vzdálenějších. 9. dubna jsme hru odehráli pro benešovské diváky na již tradiční akci Dny divadla Svatopluk. 26. května máme tu čest hrát v uhřetěvském Divadle U22.

Práce na hře ani po premiéře neustává, ale již nyní se připravujeme na další kusy pro dospělé i děti, které začneme od září zkoušet opět s vervou sobě vlastní, tak abychom vám přinesli další velké divadelní zážitky z našeho malého divadla.

Petra Krutská

Louňovická kuličkáda 2015

Již 3. ročník Louňovické kuličkády proběhl v sobotu 9. května 2015 od 14 hodin. Na lesním hřišti na Horáku, bylo připraveno sedm profi důlků s uválcovaným pískovým povrchem.

Dorazilo 31 borců v kategoriích do 5 let, 6–8 let, 9–11 let a 10–15 let. Letos, na rozdíl od loňského ročníku, byla silně obsazena kromě kategorie nejmenších také kategorie do 15 let. Je dobře, že i naši teenagery si rádi hrají a tedy (snad) nezlobí.

Odehráli jsme 119 zápasů a systémem hry každý s každým ve skupinách a finálovým pavoukem bylo určeno pořadí v jednotlivých kategoriích.

Vítězi se stali Pavlík Hájek, Ondra Kock, Majda Musilová a Ivan Matys. Celkovým vítězem superfiná-

le všech kategorií se stal Ivan Matys. Jako nejzdatnější a poctivě trénující borec by měl Ivánek Louňovice reprezentovat v nějakém meziobecním klání <http://www.kulicky.com/terminy-turnaju.php>, a tím šířit věhlas louňovických kuličkářů.

Gratulujeme nejen vítězům, ale všem účastníkům. Doufáme, že se Vám odpoledne líbilo a že napřesrok přijдете zase v ještě větším počtu.

Po ukončení hlavního turnaje si s chutí na hřišti po hráli také tatínky i maminky a pěkně se u toho také pobavili, takže nebudou své děti alespoň týden zlobit.

Fotky si můžete prohlédnout na http://lounovickyexpres.rajce.idnes.cz/Kulickiada_2015/

Kuličkám zdar přejí Mazlci

Jarní dětská burza

Víkend po Velikonocích jsme opět zorganizovaly v hotelu U sv. Huberta dětskou burzu. Jako vždy začaly v pátek odpoledne maminky přinášet tašky plné oblečení, bot, hraček, knížek, potřeb pro miminka nebo také kola ad. Večer jsme všechny věci rozřídily podle velikostí a v sobotu ve 14 hodin byl prodej zahájen. Tentokrát se sešlo méně věcí, než jsme byly zvyklé na předchozích burzách, ale i tak se toho spousta prodala. Všichni byli spokojeni, že nakoupili krásné věci za pár korun.

Bohužel se nám opět stalo, že někteří lidé, kteří si zde mohli velmi levně koupit věci pro své děti, je místo toho odcizili. Naštěstí okradené maminky nežádaly proplacení z našich kapes, za což jim velmi děkujeme a doufáme, že příště všichni zaplatí.

Také moc děkujeme všem maminkám, které věnovaly věci na charitu do Dětského domova při Thomayerově nemocnici v Praze.

Louňovické maminky

Koncert SCANDULY

Naše restaurace U Henců je komorním místem pro pořádání koncertů, a tak jsme oslovili pěvecký soubor SCANDULA z Libčic nad Vltavou, aby nám zde předvedl, co jeho členové umějí. Soubor nám není neznámý, již v roce 2010 uvedl skladby s velikonoční tematikou v kostele v Mukařově. Pětadvacetičlenný sbor nacvičuje skladby zejména z církevního repertoáru od dávné renesance až po současnost, ale občas - pro oživení - se zaměří i jiným směrem. Pro nás si na úvod připravili lidové písně z Čech a Moravy, ve druhé části zazněly americké a africké gospely - spirituály. Jelikož jsme slovům v originále nerozuměli, byl pro nás připraven opravdu zajímavý výklad, který nám ozřejmil obsah písní. Zpívalo se o čekání na konec otrocké práce, ale i o radosti ze života a opravdu často o nicotných, námi nepochopitelných motivech, třeba že maminka češe děvčátku vlasy a kolem jede vlak...

Jedna z prvních písniček byla „Já mám koně, vrané koně“. Ve vícehlasém podání souboru to byl opravdu

poutavý zážitek. Ale ještě pěknější a vtipnější podání této české lidové písničky bylo na závěr, kdy se v rytmu afrických spirituálů začalo postupně ozývat „Já mám koně, ty máš koně, on má koně...“, až celá skladba skončila monumentálním chórem s českými slovy v afrických rytmech. Bylo to úžasné.

Návštěvnost nebyla valná, přišlo nás asi čtyřicet. Jiné kapely nebo interpreti přilákají více posluchačů, ale my, kteří jsme tam byli, jsme si odnesli krásný zážitek z koncertu bez doprovodu hudebních nástrojů (jenom s bubínkem), ale s plným nasazením zpěváků.

A proč se soubor jmenuje Scandula? Kapelníkem je Jan Šindelář a šindel je latinsky scandula. Tak pane Scandulo, díky, že jste naše pozvání přijali.

PS: Symbolické vstupné jsme Scandule předali na náklady na dopravu a „Jéňo Hencíku“, díky za občerstvení pro ně.

Broňa Udržalová

Výzva pro majitele psů

Vážení občané, majitelé pejsků,

oteplení nám ukázalo, kde jste v průběhu zimního období venčili své pejsky a jak se postarali - lépe řečeno nepostarali - o jejich exkrementy. Procházky již nejsou pozorováním okolní přírody, ale sledováním cesty, abychom do něčeho nešlápli. Ne všude je situace špatná, ale v nejfrekventovanějších úsecích je to hrůza.

Je to na Vás, majitelé pejsků, jak bude naše okolí vypadat, a nedivte se, že se na Vás spoluobčané dívají skrz prsty, když si domů z procházky přinesou na svých botách něco navíc a když se jim před domem, přímo před brankou objeví dáreček v podobě psiho exkrementu.

Uklízejte, prosím, po svých pejscích, i když Vás zrovna nikdo nepozoruje. Nikdo z nás si nepřeje, aby byla obec nucena přistoupit k ráznějším opatřením. Sáčky, které jste dostali při zaplacení poplatku za psa, neslouží jako svačínové, ale právě pro úklid po Vašem pejskovi.

Chci však poděkovat a pochválit ty, pro které je úklid po svém pejskovi samozřejmostí a uklízí, ať jsou vidění či nikoliv.

Zdeňka Hlávková

Jubilejní 10. ročník CEEKL

Jubilejní 10. ročník Cyklo Elektro Energetické Konference - CEEKL proběhl úspěšně 8. května 2015 za příznivého slunečního počasí. Cyklistického výletu se nás zúčastnilo dvacet ve všech věkových kategoriích, od nejmladšího Adámka (2,5 roku) až po několik sedmdesátníků. Tradičně byly naplánovány dvě trasy s jedním cílem, tentokrát v Hrusicích. Delší trasa pro zdatnější cyklisty vedla přes Černé Voděrady, Hradec, Stříbrnou Skalici, Hradové Strímelice a Ondřejov do Hrusic. Odtud vedla trasa přes Turkovice, Chocerady, Vlkančice,

Oplany, Konojedy a Kostelec nad Černými lesy do Louňovic. Celkem 64,12 km. Kratší trasa 29,72 km vedla jednoduše z Louňovic přes Svojetice, Struhařov a Třemblat do Hrusic a zpátky do Louňovic přes Zvánovice, Černé Voděrady a Jevany.

Společným cílem obou skupin byly Hrusice, kde se nám osobně věnoval pan starosta Ladislav Tesařík, který starostuje v Hrusicích už od roku 1990 a už před revolucí byl, ač nestraní, předsedou Místního národního výboru. Provedl nás výstavkou p. Jedličky v budově obecního úřadu, která zachycuje historické Hrusice z konce 19. století, v parku nám ukázal pomník Josefa Lady a zasvěceně přednesl výklad historie místního kostela sv. Václava. První zmínku o této sakrální stavbě nalezneme už před rokem 1200. Nejzajímavější je zde vstupní portál v severní stěně kostela, který byl náhodně objeven, když po silné bouři v roce 1853 uhodil blesk do kostelní věže. Tento portál byl pravděpodobně zazděn v XVI. století při stavebních úpravách k posílení severní stěny ve vztahu k zaklenutí stropu. Několik z nás stihlo také komentovanou prohlídku Památníku Josefa Lady a jeho dcery Aleny v Hrusicích.

Odpolední konference na zahradě u Petruželů byla na téma „Harmonie“ od energetiky až po mezilidské vztahy.

Pavel Čadil

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

WVenda triatlon v sobotu 18. července 2015 v 14.00 hodin pod Horákem

Malování na návsi v neděli 30. srpna 2015 od 15.00 hodin na kruháčku K Horní návsi

Fáborkový pochod v sobotu 5. září 2015 od 15.00 hodin u závory za hřbitovem

Koloběžkový závod v sobotu 26. září 2015 od 15.00 hodin na kruháčku K Horní návsi

Odznak všestrannosti v pondělí 28. září 2015 od 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub

Divadlo - letní scéna "U Henců": Fušeři s. r. o. v sobotu 27. června ve 20.30 hod.

Bez obřadu v sobotu 11. července v 20.30 hod.

Zatoulané psaníčko v neděli 19. července v 17.00 hod.

Cirkusová pohádka v sobotu 25. července v 17.00 hod.

V LOUŇOVICKÉ MATEŘSKÉ ŠKOLE OD TŘÍ KRÁLŮ AŽ POD ROZKVETLOU MAGNOLIÍ...

S příchodem nového roku přišla do mateřské školy nejen nová ředitelka, ale v jedné osobě i třídní učitelka Želvíček. Nezdálo se, že by děti měly s touto změnou nějaké problémy. A jakoby se nechumelilo, pustili jsme se do práce - tvoření, zpívání, cvičení...

Ale ono chumelilo! A tak jsme hned první týden v lednu využili příchodu zimy. Při zpěvu nové písničky „Sněží,

sněží“ děti pozorovaly za okny padající sněh a měly radost z každé další chumelenice. Malovali jsme sněhuláky, zimní čepice, děti ze třídy Rybiček si paní Zimu dokonce vyrobily. I při naší tříkrálové pouti po Louňovicích jsme si sněhu užili dost a dost. A proč nevyužít sněhové nadílky a ještě udělat dobrý skutek? V lednu jsme se přihlásili do celorepublikové akce „Sněhuláci 2015

– kola pro Afriku“ se zajímavým mottem „Děti v Africe si sněhuláka nikdy nepostaví, mnozí z nich se nedostanou ani do školy. Na první informaci nic nezměníme, s tou druhou je v našich silách něco udělat.“

S dětmi jsme si povídali o Africe, o tom, jaké rozdíly jsou mezi životem dětí u nás a v Africe, prohlíželi si obrázky. Také jsme si povídali o tom, že děti v Africe nemůžou jet do školy autem ani na kole. A že mnohdy ani školu nemají. Ze stavebnic potom děti stavěly hračky, které by africkým kamarádům chtěly poslat. Nechyběla ani sněhová vločka a samozřejmě stavba sněhuláků na naší školní

zahradě. Na tuto charitativní akci – nákup cyklistických kol pro africké děti – jsme přispěli částkou 2 000 Kč. Pomalu přicházel významný den v životě předškoláků – zápis do základní školy. Povídali jsme si o tom, jak to ve škole vypadá, děti si na školu hrály. Opakovali jsme si básničky a písničky, procvičovali v různých pohybových a smyslových hrách geometrické tvary, vyvozování hlásek na začátku i na konci slova, při manipulaci s obrázky a předměty třídili a přiřazovali na základě předem vymezené vlastnosti, určovali počet. Děti přicházely ze

zápisu do ZŠ se silnými zážitky, o kterých si potom dlouho vyprávěly.

V rámci tématu integrovaného bloku Školního vzdělávacího programu, týkajícího se časových představ dětí – den, dny v týdnu, noc, tma, světlo atd., se děti ze třídy Želviček zabývaly tématem světlo a tma. Prohlíželi jsme si encyklopedie, povídali si na základě vlastních zkušeností a zážitků, hráli smyslové hry zaměřené na zrak. V průběhu týdne děti stříhaly, lepily, malovaly barvami, či kreslily tuší a vznikla kniha „Světlo a tma kolem nás“. Světlo bylo i ústředním tématem letošní Mezinárodní výtvarné výstavy dětských prací v Lidicích, které jsme se se svým výtvarným dílem zúčastnili.

V březnu jsme ještě stačili oslavit Den vody environmentálním programem „Život ve vodě, voda pro život“ a potom jsme se již rozloučili se zimou. Starší děti Želvičky připravily pro své rodiče besídku „Byla zima mezi námi“. Zazpívaly a přednesly – samozřejmě o zimě – a předvedly několik hudebně pohybových her a tanečků. Nakonec rodiče čekali překvapení – zatancovali si závěrečný tanec společně s dětmi.

Mladší děti Rybičky se pečlivě připravovaly na příchod jara. Do barevných květináčů si zasely každý své osení – chystaly se již na svátky jara Velikonoce. V této době již s dětmi pracovala místo paní učitelky Vendulky nová paní učitelka Pavla. Ani s touto změnou neměly děti problémy a život ve třídě plynul přirozeně dál. Před prvním jarním dnem vyrobily děti z Rybiček s paní učitelkami Morenu – použily starší pečivo a přírodní materiál. Společně s dětmi ze Želviček potom vynesly zimu Morenu a hodily ji do rybníka vodnímu ptactvu.

Ani na zvířátka a jejich mláďata jsme nezapomněli. Vždyť za plotem u Henců máme malou farmu a již v zimě se zde narodila dvě krásná kůzlátka. S radostí jsme je šli přivítat a přinesli jim suché pečivo a zeleninu. Děkujeme tímto rodičům za spolupráci. Za nějaký čas jsme šli vítat další přírůstek – opět dvě kůzlata. Tentokrát měly děti za úkol vymyslet nově narozeným mláďátkům jména. Věřte, nevěřte, bylo to rychlé, děti moc dlouho nepřemýšlely a jména byla na světě – Dráček a Růžička. Před Velikonocemi jsme se sešli společně s rodiči a dětmi ve školce. Děti si na každé třídě připravily pro rodiče krátké jarní vystoupení a potom se s rodiči pustily do výtvarného tvoření – zdobení vajíček. Domů všichni odcházeli pyšní na své velikonoční výrobky. Velikonoční zvyky si děti připomněly i na našem celodenním výletě. Navštívili jsme Čechovu stodolu, kde si děti prohlédly jarní expozici i s velikonočními tradicemi, v blízkém Pohádkovém domě shlédly pohádku „O Bukvínkovi“, a prošly se pohádkovou zahradou se skřítky. I počasí nám pohádkově přálo.

Nezapomněli jsme ani na oslavu Dne země, u příležitosti tématu o práci dospělých jsme uspořádali karneval „Ten dělá to a ten zas ono“, děti ve školce zhlédly několik veselých divadelních představení. Při „Čtení do ouška“ se zaposlouchaly do pohádek z různých knih, se kterými je naši hosté seznámili. Děkujeme tímto ochotným maminkám a babičkám, které přišly dětem číst. I nadále bude čtení pokračovat. Děti rády ve školce přivítají i Vás, čtenáře a čtenářky zpravodaje, pokud budete mít chuť přijít mezi nás se svojí oblíbenou pohádkou.

V dubnu proběhl v naší mateřské škole zápis dětí pro školní rok 2015/2016. Rodiče se většinou dostavili i se svými ratolestmi. Zatímco předkládali žádost o přijetí a své doklady, děti si se zaujetím většinou hrály na koberci. Domů si odnášely drobné dárečky, které pro ně vyrobili chlapani a děvčata z Rybiček a Želviček se svými učitelkami.

K zápisu přišlo 26 dětí, z toho dvě děti přespolní (nemají trvalé bydliště v Louňovicích), volná kapacita pro nadcházející školní rok je 15 míst.

Poslední dubnovou akcí byl maskární karneval „Slet čarodějnic a čarodějů“. V nejrůznějších hábitech s košťaty a čarovnými klobouky jsme si to opravdu čarodějnický užili. Když jsme si v čarodějnickém kruhu pod rozkvetlou magnolií na školní zahradě povídali o tom, co bychom chtěli začarovat, aby nebylo, aby se ztratilo, aby to zmizelo, děti odpovídaly: „...aby se měli všichni rádi“, „...aby nebyly války“, „...aby náš děda nemluvil sprostě“, „...aby se rodiče nehádali“, „...aby bylo veselo!“

Chtěla bych závěrem poděkovat skvělému kolektivu, který v naší mateřské škole je, milým a přívětivým rodičům i prarodičům kteří do naší školky přicházejí a s dětmi domů odcházejí,

zřizovateli – panu starostovi, který školce pomáhá, jak jen může, Daně Kodejšové, která pomáhá mně, jak jen může, pánům opravářům při obecním úřadě a Davidu Lázníčkovi, kteří přijdou, jakmile je něco v nepořádku. A prosím pro naše děti – snažme se všichni, aby bylo veselo!

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ.

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

„Myslím, myslím, nevím dál,...“ (Stvoření světa, napsal: Jean Effel, namluvil: Jan Werich), jak jen napsat článek mám. Uzávěrka už je tu a já – ani řádek, ani řuk. Čtvrt roku je dlouhá doba, mě však nenapadají správná slova.

Půjdu na to od lesa.

Na výtvarnou dílničku s Hankou chodí průměrně 7-8 dětí. Co se vyrábělo – prasátko pro štěstí, sněhulák z květináče, pokladnička z plechovky, ještěrka z papíru a vlny k zavěšení na kliku nebo i na záclonu, slepička. Dělal se vajíčko s překvapením – na vlhkou vatu do skořápky se zasadila semínka řechy a některé děti by nejraději, aby jim zasazená semínka vzešla hned a ne až za 3 dny. Také se pletl košíček z papíru a lýka a nesmíme zapomenout na přípravu pro slet čarodějnic, na který si děti připravily nádherné klobouky. Na další výtvarné dílničky s Hankou zvou nejen děti, ale i maminky, rodiče, zkrátka ty, co si chtějí odpočinout od práce všedního dne a jen tak pro radost a potěšení si něco vyrobit. Bude se pracovat s drátkem, korálky, papírem, vlnou a ... zkrátka, přijďte a uvidíte.

A jsem zpátky u knihovny. Do Benešova jsem se pro nové knihy z výměnného fondu zatím nedostala. Čtenáře však nešidím. Nakoupila jsem nové knihy pro naši knihovnu a ty jdou z ruky do ruky. Současní nejčtenější autoři: Jo Nesbø, Zuzana Maléřová, Robert Galbraith... Teď pár názvů: Všechny vůně Afriky; Ztracená naděje; Dědečku, ještě vyprávěj – Etiketa pro děti... a spousty dalších knih. Na prázdniny se polepším a knihy z Benešova přivezu, ať mají všichni čtenáři co číst. Vždyť už jsou prázdniny za dveřmi.

*Na setkání i povídání s vámi se již těší knihovnice
Marie Danielová*

SPORT ↘

Louňovičtí amatérští maratonci

Časy se mění, ale jedna věc zůstává stejná – starší generace si idealizuje svoje mládí, například že dřív se daleko více sportovalo, a kritizuje mladé, že málo sportují. Ale není to tak úplně pravda. V době našeho dětství jsme znali Emila Zátopka nebo třeba Václava Chudomela, kteří vyhrávali dálkové běhy a měli jsme za to, že uběhnout maraton (42 195 m) je pro laika nemožné. Že to může být jinak, dokazuje i letošní 21. ročník Volkswagen Maratonu Praha, kterého se stejně jako v minulých ročnících zúčastnilo i několik louňovických amatérských běžců – Jakub Čadil, David Král, Ivan Petružela, Jan Šunka, Michal Záboj.

I když je startovné poměrně vysoké, bývá kapacita závodu 10 000 startujících brzy po vyhlášení závodu vyčerpaná a na mnohé zájemce se vůbec nedostane. Volkswagen Maraton Praha je jeden z nejkrásnějších maratonů světa, start i cíl je na Staroměstském náměstí, trať vede srdcem metropole, podél Vltavy i různými pražskými čtvrtěmi. Na první maratonské metry za doprovodu Smetanovy Vltavy nezapomene žádný závodník ani divák.

Co říci na závěr? Nezbyvá než doufat, že naši vnuci a pravnuci také najdou ve sportu zálibení.

Pavel Čadil

WVenda triatlon

Příprava 3. ročníku louňovického WVenda triatlonu, který se konal loni 19. července, začala v pozdním odpolední den před samotným závodem značením předem vybraných tras pro kolo a běh. Při značení trasy jsme se setkali s potencionálními závodníky, kteří nás,

doufám, podpoří při dalším závodě, který se bude konat 18. 7. 2015.

Minulý rok se sešlo 15 závodníků. Počasí vyšlo opět na jedničku, nejrychlejší závodník se s triatlonem popral za 50 minut, nejpomalejší za 2 hodiny. Trasa byla stejná jako minule, pro příště plánujeme mírnou změnu trasy a pro lepší orientaci pracujeme i na lepším značení.

Budeme rádi, když naše řady rozšíříte jak o závodníky, tak moc rádi budeme i za ty, kteří nám pomohou s pořádáním. Vše děláme pro dobrý pocit těla, abychom se po roce opět viděli, a samozřejmě pro následnou afterparty v místní hospůdce. Tak na viděnou 18. července Sledujte nás na facebooku: <https://www.facebook.com/WVendatriatlon>

Případní zájemci o účast nebo pomoc s organizací nás mohou kontaktovat na emailové adrese janwendl@email.cz.

Jan Wendl

Proběhly nové volby

19. března proběhla členská schůze TJ Slavia Louňovice. Konala se přibližně po dvou letech a za velké účasti členů Slavie, což je známkou toho, že lidé v Louňovicích mají o fotbal stále zájem. Není divu, když se nyní nacházíme v historicky nejúspěšnějším sportovním období Slavie, jejíž mužstvo dospělých hraje 3. nejvyšší soutěž v ČR – Českou fotbalovou ligu. Velkým negativem však bylo ukončení činnosti „B“ mužstva po podzimní části soutěže pro nedostatek hráčů.

Na valné hromadě byly přijaty nové stanovy, které jsou v souladu s novým občanským zákoníkem, a zvolen nový výkonný výbor, předseda a kontrolní komise. Velké poděkování patří starému výboru v čele s dlouhole-

tým předsedou Slavie Petrem Novotným. Nový výkonný výbor pracuje nyní ve složení: Jan Henc, Jan Kock, Jan Paroulek, Tomáš Prosr, Petr Šusta, Petr Toman a Michal Záboj. Předsedou byl valnou hromadou zvolen Tomáš Prosr. Kontrolní komise pracuje ve složení Jindřich Frýdl, Josef Moravec a Dana Řeháková.

Výkonný výbor se v novém složení sešel již na třech zasedáních. Prvotním úkolem pro Slavii je založit kategorii starších žáků, a to již pro další soutěžní ročník 2015/2016. Chceme vychovávat mladé hráče a výhledově v Louňovicích obnovit dorostenecký tým.

*Tomáš Prosr
předseda*

Mládežnická mužstva

Zimní příprava proběhla v nebyvalém rozsahu. S výjimkou vánočních svátků se děti věnovaly fotbalu celou zimu a každá kategorie se zúčastnila několika turnajů. Velmi přínosné byly například halové turnaje, které pořádala Vyžlovka nebo Kunice. Pozitivně bylo hodnoceno i společné působení spojeného týmu mladších žáků Louňovic a Svojetic na zimní lize v Kolovratech.

Na podzim jsme spolupořádali minisérii tří turnajů babyfoot, ale teprve aktivita Josefa Moravce pro tuto nesoutěžní kategorii zařídila sérii sedmi turnajů, která naše začínající fotbalisty „zaměstnala“ po celou jarní část. S námi se na turnajích podílí i Kunice, Kolovraty, Světic, Říčany, Senohraby a Vlašim. Zápasů ale nikdy není dost a nic není na fotbale tak hezké jako napínající se síť při vstřeleném gólu, proto na popud Václava Horáčka a Tomáše Minky jsme pořídili pro trénink skládací samonosné branky, díky kterým jsou pro kluky tréninky ještě zábavnější.

V jarní části naše družstva mladší i starší přípravky poněkud ustoupila ze slávy. Dílem za to můžou absence hráčů na turnajích a samozřejmě především kvalitnější soupeři. Mladší žáci jsou aktuálně naše nejlepší mládežnické družstvo, ale navzdory pěkné předváděné hře na konec podzimní druhou příčku asi neuhájíme.

Babyfoot

Mladší žáci

V okresních výběrech Prahy-východ do 11 let nastupovali Michal Záboj, Jan Novotný a Matyáš Tomek, ve výběrech do 12 let Tobiáš Fišer, Jan Mládek a Šimon Rulc. Starší kategorie byla v jarních odvetách úspěšnější a kluci si zahráli dokonce finále Středočeského kraje, ve kterém byli velice blízko postupu do celorepublikového finále!

Vedle nových dětí se nám naštěstí daří k mládežnickým týmům přivádět i rodiče, kteří se více či méně zapojují do přípravy svých ratolestí. Aktuálně se o děti stará tým sedmi trenérů: Jan Paroulek, Michal Záboj, Jan Kock, Václav Šťastný, Roman Hájek, Josef Moravec a Václav Horáček. K nim na jaře přibyli u těch nejmenších i Tomáš Minka a Aleš Zákoucký. Samozřejmě přivítáme každého dalšího dobrovolníka, který bude ochotný věnovat dětem svůj čas i energii.

Kromě rozšiřování týmu trenérů nadále pokračujeme i ve vylepšování materiálního zázemí mládeže. V rámci zlepšování bezpečnosti na fotbalovém hřišti jsme od obce získali dvě nové bezpečné branky a také jsme pro naši rozrůstající se základnu dětí pořídili 36 nových míčů.

*Jan Paroulek
hlavní trenér mládeže*

Poslali se do Prčic

Jdi do háje! nebo Jdi do prčic! – každý si za těmito slovy dovede něco představit. Ale proč nezkusit jít z Hájů do Prčic? Pochod Praha-Prčice, který proběhl v sobotu 16. května 2015, byl jubilejním 50. ročníkem. Na trať se vydalo i několik Mazlíků. Ivan s Honzou se rozhodli pro sedmdesáti kilometrovou trasu Karla Kulého, která od startu v Praze u metra Háje procházela Týncem nad Sázavou, Neveklovem, Kosovou Horou až do cíle na náměstí v Prčici. Adéla, Edita a Martina s kamarádkou Janou vyrazily na trasu Jardy Bursíka, která vedla z Bystřice u Benešova před Vrchotovy Janovice, Vojkov a po 35 km končila v Prčici. Zkušenosti s tímto pochodem měl jenom Honza, který několik tras ušel již v uplynulých ročnících. Startovat z Prahy se rozhodlo okolo 800 chodců, kteří už od páté hodiny ranní, po zakoupení mapy a jejím orazítkování, vyrazili na cestu. Nám se podařilo vyjít po čtvrt na šest. Trasa byla vedena po zpevněných lesních a polních cestách, ale i po asfaltu, který s přibývajícím kilometry nedělal dobře našim chodidlům. Zvlášť náročné bylo zdolávání kopců. Ač by si někdo mohl myslet, že náročnější je na kopec vylézt, opak je pravdou. Kdo někdy ušel v terénu větší než malé množství kilometrů, jistě mi dá za pravdu, že svaly na přední straně holeně, takzvané „brzdičky“, při cestě dolů opravdu bolí. Proto je výhodnější tělo „odbrzdit“ a kopce volně seběhnout. Udržovali jsme stabilní tempo a po dvou krátkých zastávkách na občerstvení jsme po 12,5 hodinách dorazili do cíle. Počasí se vydařilo, ráno bylo překrásně, ale s přibývajícím kilometry

bychom spíše než žhnoucí slunce přivítali nějaký ten mrak a polojasno.

Naše chodkyně zahájily z Bystřice v devět hodin. Na startu této trasy se sešla spousta chodců a registrace se protáhla. Krajina, kterou trasa vedla, se holkám moc líbila, zejména okolí Vrchotových Janovic bylo zajímavé. Při svižném tempu zbylo i trochu času na drobné přestávky na regeneraci. Do cíle dorazily naše turistky okolo čtvrté hodiny.

Celkem se pochodu účastnilo bezmála 22 tisíc pochodníků, takže v cíli bylo opravdu rušno. Pro každého úspěšného chodce byla připravena zlatá botička a speciální cenou za úspěšně zdolanou „sedmdesátku“ pak byla botička bílá – jubilejní.

Tak až vás příště někdo pošle do Prčic, neváhejte a jděte!

Mazlíci

Víceúčelové sportovní hřiště Louňovice

Víceúčelové sportovní hřiště u lesa zrealizoval O. S. Sportklub Louňovice a obec Louňovice roce 2009. Sportovní areál je určen pro aktivní odpočinek, rekreační a sportovní vyžití občanů všech věkových skupin, zejména k míčovým hrám. O údržbu a chod hřiště se starají členové O. S. Sportklub a obec Louňovice. Děje se tak úměrně možnostem členů O. S. Sportklub. Proto jsme rovněž zjednodušili rezervační systém tak, aby vyžadoval minimální nároky. Zkušenosti z minulého

roku potvrdily, že stačí provádět rezervaci jen na roční bázi. Tím se vytvoří týdenní přehled o využití hřiště, který bude umístěn ve vitrině na vlastním hřišti.

Od března se mezi zájemce rozdělí jednotlivé hrací časy v týdnu s platností na celý rok. Každý máte možnost požádat o provedení rezervace následujícím způsobem:

1. Vyplníte rezervační formulář a odešlete ho na adresu info@sklounovice.cz.

2. Tímto potvrzujete svou odpovědnost za zařízení hřiště pro danou dobu i svůj závazek, že budete kontrolovat dodržování schváleného provozního řádu hřiště.
3. Vaši rezervaci vám potvrdí O. S. Sportklub nebo obec Louňovice.
4. Čas, druh sportu a vaše jméno bude v týdenním přehledu rezervací.
5. Ve vitrině bude také váš telefonní kontakt.
6. Pokud někdo jiný bude mít zájem v dané době uspořádat např. celodenní akci, může tak učinit pouze po dohodě s vámi.
7. Výjimku tvoří plánované akce O. S. Sportklubu a obce Louňovice, které mají přednost, a včas o nich budete informováni.

Pro letošní rok jsou potvrzeny následující rezervace:
 Neděle od 9:00 do 10:00 nohejbal Matěj Vosk
 Neděle od 10:00 do 12:00 nohejbal Ladislav Koucký

Ivan Petružela

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ČERVENEC 2015

* Pavel Čadil, Milena Bravermanová,

SRPEN 2015

* Drahomíra Špírková, Pavel Kavalier, Marta Musilová, Michal Bláha,
Alena Richterová

ZÁŘÍ 2015

* Michaela Váňová, Miloslav Nešvera, Marcela Hevešová, Ludmila Hájková,
Zita Kavalierová, Michael Sklář

Z HISTORIE OBCE

LOUŇOVÁCI VE SVĚTOVÉ VÁLCE (5.)

Legionáři v Rusku – biografie

MAŤHA Josef

Narodil se 31. 5. 1890 v Louňovicích čp. 28 v rodině kováře Františka Maťhy a Marie, ovdovělé Kašové, jako nejstarší ze čtyř sourozenců. V červenci 1914 narukoval jako voják k 36. mladoboleslavskému pluku a odjel na ruskou frontu. Již 29. 11. 1914 padl u Polanky do zajetí. Do legií se přihlásil v Omsku

Josef Maťha na svatební fotografii

dne 30. 6. 1918 a byl zařazen jako svobodník k transportnímu praporu. Později působil jako desátník u strážního praporu. Demobilizován byl 5. 10. 1920.

V roce 1921 bydlel opět v rodném domě v Louňovicích. Dne 7. 11. 1922 se oženil s Marií Novotnou ze Svojetic, ale krátce poté nastoupil jako strážmistr k četnictvu a přestěhoval se do svého nového působiště v Červeném Kostelci. Další osudy neznámé.

POKORNÝ Josef

Narodil se 15. 3. 1893 v Louňovicích čp. 25. Syn domkáře-truhláře Josefa Pokorného. Jako voják bojoval u 10. domobraneckého pluku na ruské frontě. Za bojů v Karpatech byl 18. 2. 1915 zajat. Dne 16.

Rukávová nášivka úderného praporu

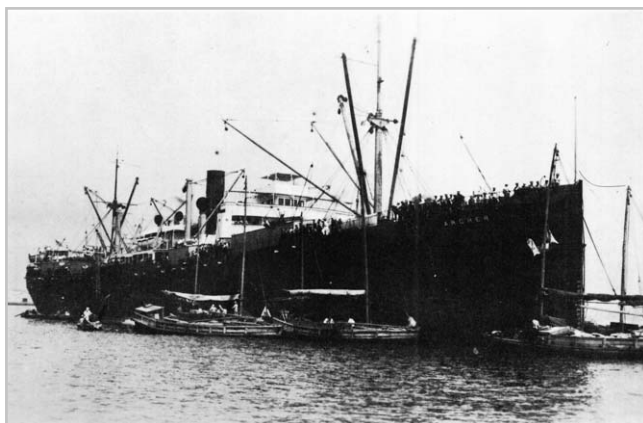
Josef Pokorný (vpravo) s mladším bratrem Václavem a matkou před domem čp. 25

12. 1916 se v Novosibirgorodu (Chersonská gubernie) přihlásil do legií a 22. 11. 1917 byl zařazen jako voják k 5. střeleckému pluku. S ním se v létě 1918 patrně účastnil bojů v okolí Vladivostoku. U pluku byl zařazen ještě počátkem roku 1919, poté byl převelen k údernému praporu, s nímž odplul z Vladivostoku 23. 5. 1920 na lodi Ixion. Demobilizován byl ke dni 31. 7. 1920.

Roku 1921 Josef Pokorný pobýval v Louňovicích, později se přestěhoval do Soběslavi. V letech 1931–33 na obecní parcele vystavěl domek čp. 87 s truhlářskou dílnou, vzápětí přepsaný na sestru Barboru, provdanou Čepovou. Za okupace byl zřízcem okresního úřadu, více o jeho osudech není známo.

ŘEŘICHA Alois

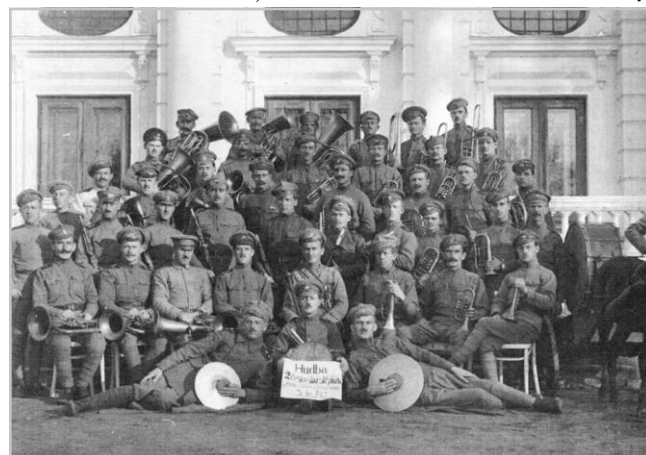
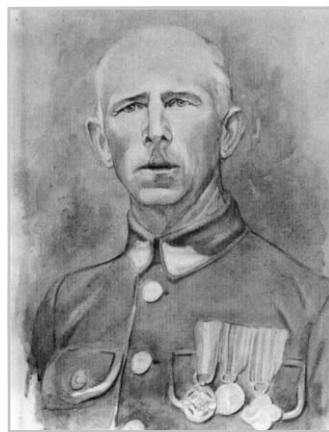
Narodil se dne 21. 10. 1877 v Tehovci čp. 15 jako starší syn kameníka Václava Řeřichy. Před rokem 1894 se rodina přestěhovala do Louňovic a žila v domku čp. 22. V letech 1894–97 se Alois učil u vyžlovského kameníka Václava Nováka a po vyučení pracoval v Novákově žerňovském lomu. Dne 29. 9. 1903 se kamenický pomocník Alois Řeřicha oženil s Barborou Minaříkovou, dcerou místního nádeníka. Roku 1909 Řeřichovi na obecní parcele vystavěli domek čp. 41. V této době se také stává členem místního sboru dobrovolných hasičů. Před rokem 1914 se manželům narodilo sedm dětí; nejmladší Václav právě v červenci 1914 zemřel. Dospělosti se dožilo pět dětí – tři synové a dvě dcery. V létě 1914 Alois Řeřicha narukoval ke 12. mladoboleslavskému domobraneckému pluku a již 7. 9. 1914 padl u Biskupic do zajetí. Do legií vstoupil dne 7. 6. 1917 v Alexandrovsku a byl jako

Lod Archer, na které z Vladivostoku odplul Alois Řeřicha

vojín zařazen k nově postavenému 6. střeleckému pluku. Nejpozději do konce roku 1917 ale přestoupil ke svému bratrovci do 2. roty 2. střeleckého pluku. V létě 1918 se účastnil bojů u Kazaně, na podzim ústupových bojů na magistrále. Počátkem roku 1919 byl stále v řadách pluku, počínaly se ale projevovat zdravotní problémy, a tak byl zařazen mezi první lodní transporty do vlasti. Vladivostok opustil dne 24. 6. 1919 na lodi Archer (5. transport invalidů a nemocných), přes Kobe a Jokohamu Tichým oceánem, 20. 7. byl transport přivítán krajanů v San Diegu a na cestu do Evropy se vydal přes Atlantik z Norfolkku americkou lodí Aeolus. Ta dne 15. 8. 1919 doplula do Brestu a odtud cesta vedla do vlasti vlakem. Demobilizován byl 22. 5. 1920. Za působení v legiích byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1914–1918, Čs. revoluční medailí a Čs. medailí Vítězství.

Po návratu do vlasti byl Alois Řeřicha, sužovaný tuberkulózou, zaměstnán jako cestář hlavního města Prahy

Hudba 2. pluku v prosinci 1917

v Dejvicích. Zemřel na tuberkulózu dne 27. 3. 1931, den předtím svátostmi zaopatřen. Pohřbu se na mukařovském hřbitově dne 29. 3. zúčastnilo na tři sta lidí, rozloučit se s ním přišli zástupci legionářů, cestářů, hasičů a mukařovských sokolů. Přítomna byla hudba a čestná stráž 48. pěšího pluku z Benešova. Na náhrobku Aloise Řeřichy byla připevněna bronzová plaketka označující hrob legionáře. Dnes po plaketce zbývá jen nevýrazný otisk.

ŘEŘICHA Antonín

Narodil se 9. 5. 1891 v Tehovci čp. 11 jako nejmladší potomek kameníka Václava Řeřichy a bratr Aloise Řeřichy. V červenci 1914 narukoval jako voják k 36. mladoboleslavskému pluku a odjel na ruskou frontu. Dne 19. 12. 1914 padl u Janiny do zajetí. Jako první z Louňováků se v Taškentu dne 1. 8. 1916 přihlásil do legií a jako voják byl zařazen ke 2. střeleckému pluku, kde koncem roku 1917 působil u hudebního útvaru. Není ovšem vyloučeno, že se mohl účastnit již zborovské bitvy. Vladivostok patrně

opustil na některé z lodí odvázejících do vlasti 2. střelecký pluk. Demobilizován byl dne 14. 4. 1920 v hodnosti desátníka.

Po návratu do vlasti se stal železničním zřízencem, dne 28. 9. 1921 se oženil s Anežkou Matysovou, dcerou louňovického starosty, se kterou žili na Žernovce čp. 19 a měli nejméně tři děti. Další osudy neznámé.

STÁREK Jan

Narodil se 15. 5. 1880 v Louňovicích čp. 28. Byl třináctým z celkem patnácti potomků domkáře-zedníka Václava Stárka z jeho druhého manželství. Podobně jako otec se Jan Stárek stal zedníkem a patrně již před první světovou válkou se přestěhoval do Prahy-Žižkova. Jako voják po mobilizaci nastoupil k 36. mladoboleslavskému pluku a odjel na ruskou frontu. V průběhu bojů v Karpatech padl 21. 12. 1914 do zajetí. Do legií vstoupil ve Voroněžské gubernii dne 10. 5. 1918 a zařazen byl k 8. střeleckému pluku. Demobilizován 31. 12. 1919 – vrátil se tedy dříve než jeho pluk. Byl odeslán patrně v některém z prvních transportů (nemocný?). Po válce se Jan Stárek do Louňovic již nevrátil, byť mu byl již 19. 12. 1919 vydán domovský list. Z příbuzných v obci žily tři rodiny jeho bratranců.

STÁREK Josef

Narodil se 29. 7. 1893 v Tehovci čp. 6. Jeho rodiče, Václav a Anna Stárkovi, roku 1906 koupili od Kateřiny Šindelářové statek čp. 5 v Louňovicích. Otec Václav zemřel již roku 1912 a na statku tak hospodařila vdova s pěti dětmi (dva synové a tři dcery). Josef Stárek bojoval jako svobodník u 36. mladoboleslavského pluku na ruské frontě, do zajetí padl dne 27. 5. 1915 u Sieňavy při známém přechodu tohoto pluku k Rusům. Do legií vstoupil 17. 2. 1917 v Nikopolu a v červenci 1917 byl jako voják zařazen k 4. rotě 2. střeleckému pluku. Pravděpodobně se tak již nezúčastnil slavné bitvy u Zborova, na jaře 1918 jeho jednotka bojovala s Němci u Bachmače, v létě se mohl účastnit bojů u Penzy, Samary, Simbirsku. Službu v legiích ukončil 14. 4. 1920 v hodnosti podporučíka. Spolubojovník Oldřicha Farského.

Po návratu do vlasti bojoval na Slovensku a v čs. armádě zůstal trvale. Statek čp. 5 v Louňovicích v listopadu 1921 připadl manželovi Stárkovy mladší sestry, řezníku Aloisi Susovi (svatba se konala již v lednu 1918). Další osudy neznámé.

Příště legionáři francouzští a italští.

Otto Krutský

KVĚTNOVÉ REVOLUČNÍ DNY ROKU 1945 V LOUŇOVICÍCH

Jaro 1945 v obci

V posledním válečném roce vedl třetím rokem místní obecní úřad po odstoupivším Janu Hencovi jeho náměstek, rolník František Krákora z čp. 4. Vzhledem k nouzovému využití budovy obecního úřadu jako obydlí, sídlila obecní úřadovna v jeho domě. Jako tajemník mu byl k ruce učitel Miroslav Petržala z čp. 79. Důležitou výhodou jim byla znalost němčiny - tehdy v úředním styku nezbytná. Původní zastupitelstvo se patrně několik let nescházelo. Úřad řešil zejména hospodářské (přídělové listky, kontingenty, stavy a porážky hospodářských zvířat) a pozemkové záležitosti. Rozšíření se dostalo sboru dobrovolných hasičů (velitel Jan Henc), který byl

Zamazané německé nápisy u koupaliště

reorganizován na složku samaritánskou (Jan Skalický), poplachovou (Jaroslav Čadil), desinfekční a asanační (Václav Pokorný) a bezpečnostní (Alois Čermák). Sbor ve vsi konal noční hlídky. Kulturnímu životu ve vsi dominoval SK Slavia nejen pořádáním fotbalových zápasů, ale též ochotnickou činností v restauraci U Šindelářů čp. 15. Od roku 1941 bylo dále v provozu „Bio Sport“ v Bitterově hostinci čp. 21. Tyto aktivity částečně nahradily válečný odliv tradičních letních hostů.

Rok 1943 pro Louňovice znamenal několik důležitých změn. V obci, většinou v letních vilkách, bylo umístěno 26 rodin vystěhovalců z Němci vyklizeného Neveklovského. Toho roku začali odcházet mladí a svobodní na práci do Říše. Přes snahy zabránit odchodu této generace (zaměstnáním v hospodářství, svatbami) postihlo totální nasazení v letech 1943–45 asi dvě desítky osob. Někteří z nich využili zmatků při bombardování Německa a utíkali domů. Spojenecké bombardování se ale nevyhnulo ani Praze, tragický nálet po poledni 14. 2. 1945 postihl zejména Nusle, Vinohrady a Vršovice. V následujících dnech se do svých vilek v Louňovicích uchýlilo několik vybombardovaných či ohrožených rodin. Také další nálet na Prahu (oblast Libně a Vysočan) 25. 3. do obce přivedl nové uprchlíky. Celkem se v tomto období v obci ocitlo na čtyřicet osob. Počátkem března 1945 bylo navíc v Louňovicích ubytováno na sto německých utečenců, většinou starců a žen s dětmi, patrně ze Slezska. Obec jim poskytovala stravu a otop.

Koncem války existovaly v Louňovicích dvě odbojové buňky, později označené jako tzv. „dělnická“ a „intelektuální“. První (komunistická) měla spojení s pražskými

továrnami, druhá patrně souvisela s odbojovou organizací v Kostelci nad Černými lesy. Počátkem května (asi 3. nebo 4. 5.) byl ilegálně vytvořen jednotný (revoluční) národní výbor, jehož předsedou byl zvolen Václav Tůma (kameník, čp. 71). Členy byli vzpomínáni Arnošt Bittner (rtm. v. v. a hostinský, čp. 21), Emil Joska (špkt. v. v., čp. 102), František Krákora (zast. starosta), Josef Minařík (kameník, čp. 65) a Václav Pokorný (truhlář, čp. 25). V očekávání převratu bylo 4. 5. německým utečencům zakázáno vycházet z domů. Večer se v Bittnerově hostinci čp. 21 sešla asi stovka občanů, čekajících na zprávy od mukařovského četníka Komárka. Ten ale nakonec žádné nové zprávy nepřinesl a schůze byla rozpuštěna.

Sobota 5. května

Dopoledne 5. 5. projížděl od Říčan do Kostelce n. Č. l. státní autobus ozdobený čs. vlajkami se zprávou o obnovení republiky. Nastalo vyvěšování státních vlajek a odstraňování německých nápisů. Po poledni jsou na základě zachyceného volání pražského rozhlasu o pomoc povoláni vojenští záložníci. Místním velitelem se

František Šedivý u domu čp. 75

stal E. Joska (dalšími veliteli A. Bittner a V. Pokorný) a byl utvořen asi 40členný hlídkový oddíl. Členy tohoto, nejspíše jen symbolicky ozbrojeného oddílu, známe jen fragmentárně – Jaroslav Burian, Jaroslav Hervert, Silvestr Král, František Matys, Jiří Matys. Později byli počátkem června 1945 členy „Národní stráže“ Jaroslav Burian, Josef Ježek, Emil Kautecký, Antonín Šindelář, František Váňa a fotograficky lze doložit i Františka Šedivého. Hlídky byly rozestaveny u transformátoru (pod Horákem), u hřiště, v Pitřincích (za hřbitovem) a poslední hlídkovala ve vsi. Bylo navázáno spojení s Budami (Mukařov) a byl proveden průzkum k Jevanům. Nad Louňovicemi, Mukařovem a Strašínem toho dne kroužilo německé letadlo.

Neděle 6. května

Tento den byl v rámci sledovaných dní patrně nejvýznamnější. Ráno byly vybudovány záseky na Hoříčkách a na Válence (cesta k Vyžlovce). Z Mukařova byly získány tři pušky s municí a pancéřová pěst. Konány hlídky. Odpoledne ale do vsi přijel automobil se sedmi němec-

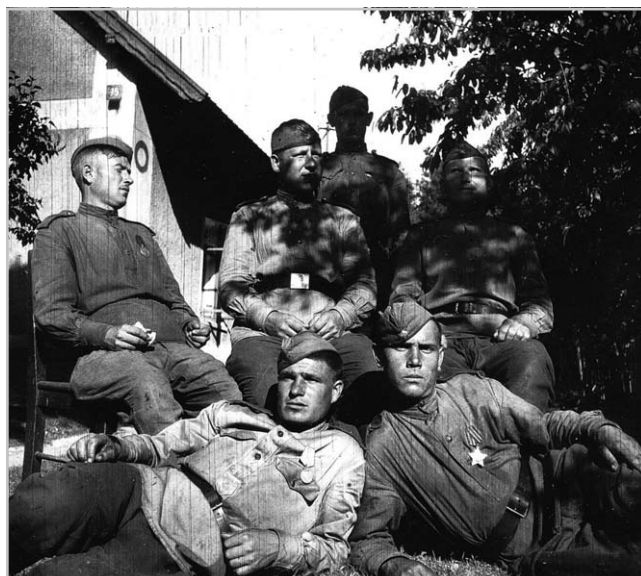
Skupina ruských vojáků

kými vojáky, patrně z kostelecké posádky poručíka Weineckeho. Velitel jednal se starostou Krákorou o svěšení vlajek, odstranění záseků a vyptával se na uprchlé ruské zajatce. Ti byli skutečně ve vsi schováni. Německá hlídka mezitím procházela vesnicí a jen se štěstím se nedostala do kontaktu s hlídkou louňovického oddílu. Záseky musely být odstraněny.

Odpoledne začaly státní silnicí projíždět ustupující kolony německé armády – jak od Kostelce nad Černými lesy, tak od Žernovky. Střelbou ze samopalu byl těžce zraněn průstřelem plic Alois Čermák (čp. 95) – „producíroval se“ před Němci s panzerfaustem, zbloudilá střela (od Bud?) zasáhla Karla Samka (čp. 117) na noze. Hlídkový oddíl opět provedl průzkumnou akci k Jevanům. K Němcům ustupujícím státní silnicí se přidali utečenci z Louňovic. Některým se podařilo přemluvit majitele povozů Josefa Váňu a Josefa Žáka, kteří je měli odvézt až kamsi k Benešovu.

Pondělí 7. května – úterý 8. května

Před polednem 7. 5. doprovázeli Louňovičtí mjr. Rudolfa Zvolánka (velitel východního úseku říčanské oblas-

Skupina ruských vojáků na dvoře domu čp. 75

ti) na jeho cestě do Kostelce nad Černými lesy. Marně zde vyjednával o kapitulaci místní posádky. Občanstvo zpozrdá sledovalo ustupující Němce. Občasných bojů s Němci na barikádě na Budech se v těchto dnech účastnila trojice občanů Louňovic. Německá armáda kapitulovala 8. 5. v Praze a skupina armád gen. Schornera téhož večera v Českém Brodě.

Středa 9. května

Odpoledne 9. 5. projížděly státní silnicí první tanky 4. Ukrajinského frontu. Vítány byly v Mukařově-Budech a po krátké zastávce odjely směrem na Prahu. Při postupu Rudé armády státní silnicí došlo na I. hrázi k zastřelení několika (?) Němců, kteří se odmítli vzdát. Jejich ostatky patrně dodnes leží v cípu pole proti zastávce.

V dalších dnech do obce dorazily druhosledové jednotky RA a ubytovaly se v obci. Důstojníci v obytných a mužstvo v hospodářských budovách, obsazených byly letní vilky. Ve vilce čp. 92 (dnes p. Skláře na Horáku) se ubytoval štáb generála Obuchovského. Za pomoci místních byly poté na okraji obce v lesní školce a za hřbitovem (V Pitřincích) vybudovány polní lazarety. Dne 9. 6. zde jeden z důstojníků spáchal sebevraždu – byl farářem pohřben v noci v Mukařově. Obec Rudá armáda opustila počátkem července 1945. Na pobyt RA upomíná pomníček v lese V Pitřincích

Po státní silnici ustupující německá armáda

řem pohřben v noci v Mukařově. Obec Rudá armáda opustila počátkem července 1945. Na pobyt RA upomíná pomníček v lese V Pitřincích

Otto Krutský

PRO VOLNÝ ČAS

Pozorovali jsme částečné zatmění Slunce

ČÁSTEČNÉ ZATMĚNÍ SLUNCE **20. BŘEZNA 2015**

**Pozorovali jsme Slunce
na hvězdárně
Astronomického ústavu AV ČR
v Ondřejově.**

V pátek 20. března 2015 bylo příznivé počasí pro pozorování částečného zatmění Slunce. Někteří Louňováci

využili možnost navštívit hvězdárnu Astronomického ústavu AV ČR v Ondřejově, kde pozorovali průběh zatmění ze Slunečního oddělení, Západní kopule, přenosným dalekohledem nebo přes dírkovou komoru. Krátce před 11. hodinou pátečního dopoledne bylo zakryto přibližně 73% slunečního disku. Další částečné zatmění Slunce pozorovatelné od nás nastane 10. června 2021. Nejbližší úplné zatmění Slunce uvidí obyvatelé Louňovic až 7. října 2135.

Na hvězdárnu přišlo zatmění Slunce pozorovat téměř 1 000 zvědavců. Pokud dáváte přednost komornějším akcím, můžete hvězdárnu v Ondřejově zařadit mezi letní výlety. Bez objednání vás od května do září provedou areálem každou sobotu, neděli a také o státních svátcích. (Prohlídky začínají v 10:00, 13:00 a 16:00 hodin. Více informací naleznete na stránkách Astronomického ústavu AV ČR www.asu.cas.cz).

Eva Uzlová

Každý tuk není vhodný na smažení potravin

Smažené pokrmy určitě nejsou prospěšné našemu tělu. Přesto jsou velmi oblíbené a lidé se jich neradi vzdávají. Když už se ale rozhodnou smažit, pak by měli vždy hledět na vhodnost tuku.

Měřítkem kvality oleje na tepelnou úpravu je jeho tepelná stabilita. Tedy hraniční tepelný bod, při kterém se olej začíná přepalovat. A samozřejmě obsah nenasycených mastných kyselin, které jsou našemu tělu prospěšné.

Kdy se olej přepálí:

Řepkový olej – až při 240 stupních Celsia

Rýžový olej – až při 215 stupních Celsia

Extra panenský olivový olej – při 210 C°

Olivový olej z pokrutin – při 210 C°

Slunečnicový olej – při 180 C°

Sádlo – při 180 C°

Máslo – už při 110 C°

Z tohoto pohledu je jasným vítězem **řepkový olej**, který má nejnižší obsah nasyčených mastných kyselin, což z něj činí jednoznačně nejvhodnější olej na tepelnou úpravu. Navíc má nejvyšší obsah omega-3 mastných kyselin v porovnání s běžnými tuky. Tento tuk je pro naše zdraví prospěšný, má protizánětlivé účinky, pozitivní vliv na snižování hladiny cholesterolu v krvi, protisrážlivý efekt a blahodárně tak působí na naše srdce a cévy.

Extra panenský olivový olej – ke smažení nevhodný. Vysoké teploty totiž ničí látky (antioxidanty), které se lisováním za studena získávají. Proto stačí na tepelnou úpravu použít olivový olej z pokrutin (z druhého lisu).

Slunečnicový olej – má nízký podíl nasyčených mastných kyselin, ale i nižší poměr mononenasycených mastných kyselin, čímž se stává tepelně velmi nestabilní. Navíc má výraznou převahu omega-6 mastných kyselin oproti omega-3, což může zapříčinit zvýšený prozánětlivý efekt. Jeho konzumace našemu tělu neprospívá.

Sádlo – tento tuk je sice teplotně stabilní a z tohoto pohledu by se mohl zdát pro smažení vhodný. Ale obsahuje velké množství nasyčených tuků.

Máslo – to není vůbec vhodné na tepelnou úpravu, začne se totiž přepalovat již při 110°C, navíc obsahuje nasyčené tuky a cholesterol, které nejsou pro naše zdraví prospěšné. Za nejhorší tuky v tomto směru považují odborníci přepuštěné máslo ghee a kokosový olej. (Ghee je máslo, ze kterého byla odstraněna voda a další látky v ní obsažené. Jedná se o mléčný tuk, ve kterém více než 2/3 obsahu tvoří nasyčené mastné kyseliny, přes 3% tvoří vysoce rizikové transmastné kyseliny, a navíc obsahuje větší množství cholesterolu.

Potraviny tepelně upravujte co nejšetrněji, ideálně jedním způsobem.

Složité kulinářské recepty, kdy potraviny nejdříve smažíme nebo vaříme a pak zapékáme, bychom si měli odpustit. Je třeba si uvědomit, že těmito úpravami se kalorická hodnota, glykemický index, ale i látky pro naše tělo nevhodné (např. akrylamidy) výrazně navyšují.

Přejeme Vám pevné zdraví a zdravé kulinářské požitky.

(zdroj: NOVINKY.cz)

Elena Nimčová

Hortenzie (Hydrangea)

Ve východní Asii a v Americe roste v přírodě více než 20 druhů hortenzií. Do Evropy byly dovezeny v roce 1790 z Japonska do botanické zahrady Kew Gardens v Británii. Za své jméno údajně vděčí zamilovanému zahradníku francouzského krále Ludvíka XV., resp. jeho oblíbené baronce Hortenzii.

Jde o keře s jednoduchými, většinou pilovitými listy a nápadnými květy, uspořádanými v koncových chocholících, řidčeji v latách. Patří k nejoblíbenějším kvetoucím keřům, protože se po mnoho letních týdnů zdobí velkými, romanticky působícími květenstvími a navíc není příliš náročná na pěstování. Vyhovuje jí výživná, kyprá a propustná zahradní půda bohatá na humus a místo v polostínu i na slunci. Všechny hortenzie mají jedno společné, a to potřebu slabě kyselé půdy (pH 5,5–6). Je proto vhodné jámu pro výsadbu hortenzií vyplnit substrátem pro rododendrony. Důležité pro zdárný růst je zajistit, aby půda byla rovnoměrně vlhká – čím slunnější místo hortenzii poskytneme, tím více vody rostlina potřebuje. V době květu je vhodné rostliny přihnojovat hnojivem pro rododendrony a azalky. Pokud hortenzii na jaře seřízneme radikálně, nepokvete. Hortenzie nasazují na květ na konci výhonů, a proto se na začátku jara před kvetením nezakracují. Pouze se odstříhnou stará loňská květenství a proschlé výhony. Na zimu se doporučuje pokrýt půdu nad kořeny humózní vrstvou. Vysazují se jako solitéry, ve stejnorodých skupinách nebo jako předsadba před vyššími dřevinami. Krásné jsou také v trávnicích v blízkosti budov či cest. Využit

můžeme i sušené květy hortenzií do suchých vazeb, které vyzdobí byt na řadu měsíců.

Nejrozšířenějším druhem je **hortenzie velkolistá (H. macrophylla)**. Pěkný a vzrůstný druh s velkými plochými chocholíky květů, kterými se rostlina zdobí v červenci až v září. Existuje několik kultivarů, např. Bouquet Rose se sytě zelenými listy a velkými růžovými květy v polokulovitých chocholicích. Zbarvení kulovitých květenství hortenzie velkolisté závisí na pH substrátu. Při kyselém se barví do modra, při zásaditém do červená.

Dalším oblíbeným typem je **hortenzie latnatá (H. panniculata)**. Jde o vzrůstný keř s kuželovitými latami květů bílé až narůžovělé barvy. V posledních letech je k dostání kultivar Grandiflora, která má až 30 cm dlouhé květenství, barevně přecházející z růžové do bílé.

Ve společnosti dalších dřevin, např. rododendronů, azalek, kalin i bobkovišní, se dobře vyjímají **hortensie drsná (H. aspera)** a **hortensie pilovitá (H. serrata)**. Když tyto keře odkvetou, ozdobí se hortensie plochými latami květů v odstínech růžové, fialové nebo modravé barvy.

Zajímavá je také **hortensie řapíkatá (H. petiolaris)**. Tentokrát jde o silně popínavou samopnoucí dřevinu, vhodnou zejména na stinná a polostinná místa. Listy jsou asi 10 cm velké, vejčité, tmavě zelené a lesklé. Květy se objevují v červnu až červenci, jsou bílé a vonné ve velkých bílých okolicích, širokých 10–25 cm. Používá se zejména k porůstání kmenů vysokých stromů, skal, či domovních zdí.

Mariana Procházková

• • • ROZHOVOR • • • POSLEDNÍ VČELAŘ V OBCI

Posledním včelařem v obci je Jan Mareš z Jižní ulice. Navštívili jsme ho a položili mu několik otázek.

Jak jste se ke včelaření dostal?

Jsem louňovický rodák. Původně včelařil můj otec a ke stáru, když už na to nestačil, mne k včelaření přemluvil. Předtím jsem mu pomáhal většinou při vytáčení medu, pak jsem se do včelaření zaučil, a když otec zemřel, převzal jsem to po něm. Takže letos už včelařím 34. sezónu.

Jak bylo včelaření v obci dříve rozšířené?

Kdysi bylo v obci, pokud si to dobře pamatuji, sedmnáct včelařů. Byli to jak občané s trvalým bydlištěm v obci, tak chataři, především Pražáci. Postupně však ubývali a poslední větší včelaři, kteří měli kolem sedmnácti včelstev, byli pan Chemičinec a pan Augustin. Dnes jsem zůstal sám. Včelaři v obci byli sdružení ve včelařském spolku se sídlem v Mukařově. Dnes Mukařovský včelařský spolek zahrnuje sousední obce jako Louňovice, Žernovka, Svojetice, Struhařov, Zvánovice, Štíhlce a Tehovec.

Jak velký jste včelař, kolik máte včelstev?

Po otci jsem převzal třicet včelstev. Teď jich mívám kolem pětadvaceti. Letos však byla špatná sezóna pro pře-

zimování včelstev. Zůstalo mi jich jen čtrnáct. Jak jsem slyšel ve zprávách, letos v republice uhynulo asi 30% včelstev. Má to na svědomí především varroáza, nemoc napadající včely, ale i další choroby. Včelstva každý rok léčím, ale 100% to není.

Komu med prodáváte?

Především já sám jsem velký konzument medu. Každý den ke snídani mám chleba s medem a někdy si ho dám i přes den. Však jsem taky nebyl, co si pamatuji, nemocen s chřipkou. Něco prodávám lidem přímo, a pokud mám přebytek, tak med prodávám do sběrný.

Dá se včelařením uživit?

Kdepak, je to především koníček. Loni jsem naopak prodělal. Snůška včel je hodně závislá na počasí a na tom, jak všechno kvete. A lesní med je závislý na tom, zda a v jakém rozsahu je na stromech medovice. Ta je nejsilnější tak jednou za sedm let. A náklady jsou velké. Ročně prokrmím 350 kg cukru, musím kupovat rámečky, mezistěny, oplodňáčky a mnoho dalšího. A tak není divu, že když je špatný rok, prodávám. Dělán to však pro radost. Nevím, jak dlouho to ještě vydržím, ale zatím mě to baví.

Jak vlastně vypadá včelařův rok?

Včelař si mnoho neodpočine. Přes zimu vyrábí rámečky a další včelařské potřeby a dbá, aby včelstva byla dobře zateplena. Jak se oteplí, kontroluje, jak včely prezimovaly, slabá včelstva spojí, hlídá, zda matka klade vajíčka, případně vypěstuje matku novou. Hlídá, aby se včely zbytečně nerojily, protože to včelstva oslabuje. A pak přijde květen a sklízí se první med, tzv. květový. Já osobně ho považuji za nejzdravější. Včely sbírají med z kvetoucích stromů a lučního kvítí a v dnešní době i z velkých lánů řepky. A v červnu se vytáčí med lesní. Jak už jsem řekl, ten nebývá každoročně. Mám medomet na čtyři rámečky s ručním pohonem. Před tím, než se rámečky

dají do medometu, musí se plástve odvíčkovat. A pak se musí začít včely přikrmovat cukrovým roztokem. V podmínkách Louňovic a okolí by správně měly být včely nakrmené do 25. července. Letní včely cukrový roztok zahustí a připraví ho pro zimní včely. A již je zde pomalu čas na přípravu včelstva pro zazimování. Takže včelaření je zábava i práce na celý rok. Dnes, když jsem v důchodu, tak mám na všechno více času.

Jak je to se stářím včel?

Letní včely jsou ty, které zajišťují snůšku a dožívají se tak dvou měsíců. Prostě se upracují k smrti. Zimní včely se dožívají asi půl roku. Trubci také tak, ty jsou před zimou vytlačeni z úlu, aby zbytečně nekonzumovali zásoby cukru. Na jaře se zase potřebné množství trubců vylíhne. Matky se dožívají dvou až tří let. Musí se dát pozor, když matka uhynie nebo vyletí z úlu ven a nevrátí se, aby se role matky neujala trubčice, protože ta klade jen vajíčka trubců a včelstvo by zaniklo. Já se snažím, abych neměl moc rojů. Roje někam odletí a vlastní včelstvo je tak oslabeno. Musím to hlídat, aby v úlu bylo stále dost mezistěn a prostoru ke kladení vajíček, jinak se rojí.

Jak je tomu s chovem matek?

Já si je pěstuji sám. Když je matka špatná nebo uhynie, musí se vzít matečník z jiného silného včelstva. Naopak, když je matka dobrá, musí se matečník z úlu odstranit. Do oplodňáčku se dají dva rámečky s medem a jeden s plodem matky. Tam se vychová nová matka. Poté se rámečky s matkou přemístí do včelstva. Matka vyletí asi s deseti trubci na prolet, kde ji za letu trubci oplodní. Pak se vrátí do úlu a čeká ji dlouhodobé kladení vajíček, ze kterých se stanou larvy a pak včely.

Co byste chtěl vzkázat Louňovákům?

Rád bych měl v obci následovníky, mladé i staré včelaře. Je to krásná zábava a koníček a také záslužná činnost. Vždyť včely nejen dávají med, ale velmi prospěšná je jejich činnost při opylování rostlin a stromů všech druhů. Říká se, že kdyby včely vyhynuly, tak do čtyř let nemáme úrodu. Toho bych se nechtěl dožít. Proto bych byl rád, kdybych měl v obci následovníky.

Roman Čížek

Věra Růžičková

Ve sportovní gymnastice je jméno Věry Růžičkové dodnes pojmem, spojeným především s její úspěšnou reprezentací naší republiky na Letních olympijských hrách v Londýně, kde zvítězila v soutěži družstev žen. Na XIV. olympijské hry 1948 v Londýně cestovala jako náhradnice, ale po náhlém onemocnění Elišky Misákové nastoupila do olympijské soutěže a byla velkým překvapením. I jako nejmladší podala vyrovnaný výkon s nejlepšími výsledky na volné kladině a v povinném přeskoce, a výrazně tak přispěla ke konečnému vítězství družstva Československa. Za svůj celoživotní přístup ke sportu byla odměněna Českým klubem fair play hlavní cenou. V Louňovicích často pobývá u svého syna Viléma Růžičky, který tu bydlí se svojí ženou Blankou sice teprve dvanáctým rokem, ale rychle se seznámili s okolím a na-

šli zde mnoho přátel. Při jedné z návštěv jsem paní Věru Růžičkovou poprosila o malý rozhovor a bylo to velice milé a přátelské povídání.

V roce 1948 jsem ještě nebyla na světě. Mohu začít netaktní otázkou, kolik je Vám let?

Letos v srpnu mi bude 87. To znamená, že jste olympijskou medaili získala ve svých 20 letech. Co tomu předcházelo? Narodila jsem se v Brně a od svých předškolních let jsem sportovala. V Sokole Brno jsem se věnovala gymnastice, ale také dalším sportům – atletice, skokům do vody a košíkové. Když jsem byla v roce 1946 vybrána do předolympijské přípravy sokolského družstva, definitivně zvítězila gymnastika.

Jaké byly Vaše další úspěchy?

Druhé místo na mistrovství republiky dorostenek i žen ve skocích do vody. Také jsem byla členkou prvoligového basketbalového družstva žen v SK Židenice. Čemu jste se věnovala po olympijském vítězství? Hned po olympiádě jsem měla dva syny a věnovala se rodině. Ale sportovní gymnastice jsem zůstala věrná i po ukončení závodní činnosti jako trenérka z povolání.

Dočetla jsem se, že jste také jezdila na zahraniční soutěže. Jaké řeči umíte?

Ano, jezdila jsem jako mezinárodní rozhodčí, ale také jako tlumočnice na různé sportovní akce i do zahraničí. Umím angličtinu a němčinu.

Jak si užíváte důchodového věku?

Po roce 1990 jsem se zapojila do obnovení činnosti Sokola jako členka předsednictva České obce sokolské a jako náčelnice Sokola Brno I. Zaměřila jsem se na vytváření podmínek pro sportovní činnost v Sokole a po-

Věra Růžičková v r. 1948

dílela se na ustavení Odboru sportu v ČOS. Zapojila jsem se i do organizování činností Světového svazu sokolstva jako jeho místostarostka. V současné době jsem čestnou členkou předsednictva Odboru sportu ČOS.

Čemu se věnujete v současné době?

Občas zajíždím do Prahy na jednání Sokola, kde jsem čestným členem předsednictva Odboru sportu ČOS a stále jsem platnou členkou České obce sokolské a Českého klubu olympioniků.

V Louňovicích se díky iniciativě O. S. Sportklub od roku 2013 plní Odznak všestrannosti olympijských vítězů. Letos se bude opět konat 28. září. Přijala byste někdy naše pozvání?

Pozvání na soutěž přijímám.

Jak si udržujete takhle úžasnou fyzickou i psychickou svěžest?

Snažím se být v pohybu, protože pohyb je život. Alespoň jednou týdně chodím cvičit a každé ráno si dám alespoň půlhodinovou rozcvičku.

A co se týče svěžesti duševní?

Jsem často mezi lidmi, ráda pobývám hlavně mezi mladými. Luštím křížovky. Čtvrtým rokem studuji Univerzi-

tu třetího věku v Brně – všestranný program – a v příštím roce mě čeká promoce. Naučila jsem se pracovat s počítačem.

Máte v rodině pokračovatele v oboru sportovní gymnastiky?

Pocházím ze sportovní rodiny, můj manžel byl také gymnasta a stal se i mým osobním trenérem. Gymnastice se oba naši synové od mládí rovněž věnovali. Vnoučata se gymnastice nevěnují, snad to přejde na pravnoučata.

Marie Boudová

KAM NA VÝLET

Ctěníce a řemesla

Opravdu těžko se mi určuje, co je největším lákadlem zámeckého areálu ve Ctěnicích. Zájemcům o historii tu Muzeum hlavního města Prahy nabízí prohlídku části svých expozic ve zrekonstruovaných historických interiérech. V budově původní gotické tvrze uvidíte stálou expozici „Řemesla v pořádku“. Pražské muzeum sem přesunulo část unikátní sbírky cechovních předmětů. Pokladny cechů, cechovní ferule, korouhve, holby nebo vilkumy jsou k vidění v prvním patře. Přízemní místnosti za pokladnou jsou věnovány historii zámku a dějinám obce Vínůř. Ctěníce byly už jako součást obce Vínůř v roce 1974 připojeny k Praze. Protože si na místě můžete prohlédnout podrobnou výstavu - včetně modelu

zámku, neprozradím ke stavebnímu vývoji žádné detaily. Původně gotické tvrz byla postupně přebudovaná v renesanční zámek a vylepšená také barokními úpravami. Další hospodářské budovy jako je sýpka, kočárovna, drábovna nebo špejchar musím alespoň zmínit pro představu, jak je celý hospodářský dvůr veliký.

Aktuální výstava „Kámen v pravěku“, která cílí na mladší návštěvníky, zpřístupnila také jeden ze středověkých sklepů z počátku 14. století.

Kdo dává přednost živé přírodě, ten si v severní části zámeckého parku najde zahradnictví a třeba si jako suvenýr odveze nějakou sazeničku. Pro menší návštěvníky je u vstupu do parku nachystáno malé dětské hřiště se skluzavkou. Děti také ocení možnost alespoň nahlédnout do zázemí Jezdecké společnosti Ctěníce, která sídlí za kočarovnou. Bohužel expozici historických kočárů z období 18. až 20. století z doby prvního otevření areálu už Ctěníce nenabízí.

Pro návštěvníky na kole je připravený dostatečný počet stojanů. S parkováním aut ale může nastat problém, kapacita parkoviště není velká. Doprava MHD je jednoduchá - autobusem z Letňan. Pokud máte Opencard, přihlaste se v pokladně o slevu na vstupném. Hlady trpět nebudete, nižší stavba mezi dvoupatrovou sýpkou a vstupem do parku v sobě ukrývá zámeckou restauraci s kavárnou.

Ať se z výletu k řemeslným pořádkům, vrátíte v pořádku!

Eva Uzlová

ŠKOLNÍ LESNÍ PODNIK V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY, JAK HO MOŽNÁ NEZNÁTE

Kdo delší dobu nenavštívil Školní lesní podnik (ŠLP) v Kostelci nad Černými lesy, bude příjemně překvapen vizáží zámku, v němž sídlí. Opravená fasáda září daleko do kraje. První úpravy sice započaly již v roce 1981, ale pokračovalo se postupně: nová střecha a fasády, nádvoří s oázou zeleně a kašnou i vnitřní prostory včetně Rytířského sálu. Černokostelecký zámek se tak stal důstojným centrem studentských praxí, i vědeckého bádání výuky lesnické fakulty a také ústředím ŠLP, který nabízí své služby odborné i laické veřejnosti.

Školní lesní podnik v Kostelci nad Černými lesy je zařízením České zemědělské univerzity v Praze. Jeho historie sahá až do roku 1935, kdy byly lesy v okolí Kostelce vyčleněny ze správy státu a propůjčeny Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství v Praze pro odbornou a občanskou výchovu posluchačů. Základním majetkovým a půdním fondem se stal bývalý lichtenštejnský velkostatek.

ŠLP zajišťuje na vlastních pracovištích praxe, exkurze a stáže pro naše i zahraniční studenty, zároveň jim poskytuje ubytování a stravování v prostorách černokosteleckého zámku. ŠLP zabezpečuje odbornou pomoc a poradenskou činnost při vypracování diplomových prací, ověřování výzkumných úkolů apod. Poskytuje prostory zámku pro pořádání odborných výstav a konferencí.

Ve správě ŠLP je velmi oblíbená a turisticky hojně navštěvovaná oblast jihovýchodně od Prahy. Rozkládá se mezi Louňovicemi na západě, Ždánicemi na východě, na severu Kostelcem n. Č. l. – Truba a na jihu Benátkami. Vedle správy Národní přírodní rezervace Voděradské bučiny a lesní správy vykonává ŠLP i vlastní hospodářskou činnost a provozuje středisko okrasných a lesních školek, kde lze zakoupit široký sortiment okrasné zeleně a lesních dřevin, a středisko dřevařské výroby, které se zaměřuje na výrobu řeziva. ŠLP dále spravuje kaskádu deseti rybníků a oboru s divokými prasaty, daňky i jeleny.

Celková rozloha půdy spravované ŠLP činí 6 690 ha, z čehož lesní pozemky zabírají 6 530 ha, zemědělské 44 ha, rybníky 77 ha a zastavěné a ostatní plochy 39 ha. Co se dřevinné skladby týče, majoritní (74%) jsou jehličnaté dřeviny.

Lesy spadají do dvou přírodních lesních oblastí: naprostá většina leží ve Středočeské pahorkatině, necelé jedno

procento pak v Polabí. Průměrná roční teplota je 7 °C, průměrný úhrn srážek činí 600 mm. Nadmořská výška se pohybuje v rozmezí od 210 do 528 m. n. m. Věková struktura lesů vykazuje značnou nevyrovnanost, v důsledku mniškové kalamity z přelomu dvacátých a třicátých let a také válečného hospodářství chybí stromy staré přibližně 80 a 70 let.

Výše roční těžby se pohybuje okolo 50 000 m³ dříví z toho cca 42 000 m³ jehličnatého a cca 8 000 m³ listnatého dříví. Každý rok vymezuje ŠLP Kostelec n. Č. l. určitou část výchovné a obnovní těžby ke zpracování harvestorovou technologií – těžebními stroji. V posledních letech bylo pro těžbu harvestory vyčleněno cca 20 000 m³ ročně. Nasazením harvestorové technologie došlo k úspoře pracovních sil, vysoké hygieny a bezpečnosti práce. Školní lesní podnik využívá k odstranění těžebních zbytků lesnickou mechanizaci – shrnovače a drtiče. Výsledkem je energetická štěpka, která je využívána k výrobě elektrické energie a tepla. Dříví určené k manipulaci a dalšímu zpracování se dopravuje na vlastní středisko dřevařské výroby ve Smrčinách, kde se krátí na požadované délky na manipulační lince, dále se odkorníruje a v pilnici se zpracovává na prkna, latě, fošny a hranoly. Výše ročního pořezu činí cca 24 000 m³ dříví. Provozní jednotkou ŠLP, která v posledních letech dosahuje vysokého standartu, je středisko okrasných a lesních školek nedaleko Jevan. Celková výměra školek je 32 ha, z toho na ploše 4 ha středisko pěstuje lesní dřeviny, na 9 ha mladé stromy ve volné půdě, na 14 ha vzrostlé alejové stromy, jehličnany a odrostky a na 5 ha kontejnerovny a pak široký sortiment vzrostlých stromů, okrasných jehličnanů, listnatých keřů, rododendronů, azalek a růží. Nabízený sortiment není omezen jen na vlastní vypěstované rostliny, ale nákupem se rozšiřuje i o trvalky, ovocné stromky, pokojové a vodní rostliny, ale i o doplňkový materiál – keramiku, hnojiva, chemii, balené substráty a jiné školkařské doplňky.

NPR Voděradské bučiny je územím genové základny buku lesního, leží zde velké množství trvalých zkusných ploch a byla tu také vybudovaná naučná stezka dlouhá 9,5 km s dvanácti zastávkami. Začíná na hrázi rybníku v Jevanech. Tyto lesy v minulosti ovlivnili vynikající lesníci Karel Adler a Václav Eliáš Lenhart, kterému je dokonce věnován památník u známé studánky vedle silnice z Jevan do Černých Voděrad.

Školní lesní podnik obhospodařuje také kaskádu 10 rybníků na Jevanském potoce. Hospodářskou rybou je kapr s přísadou štiky a lina. Součástí péče o les je samozřejmě také provozování práva myslivosti, péče o volně žijící zvěř a obhospodařování obory Aldašín.

Podnik zaměstnává přes 180 pracovníků. Pro ně i pro cizí strávníky provozuje vlastní jídelnu na zámku v Kostelci nad Černými lesy.

Tolik ve zkratce o velkém sousedu na katastru obce Louňovice.

*Ing. Zdeněk Karásek
výrobně technický náměstek*

MINULOST a SOUČASNOST

LOUŇOVICE
II. HRÁZ
V KVĚTNU 1945

LOUŇOVICE
II. HRÁZ
V KVĚTNU 2015

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173